

ta. Deinde Christiana cum tota familia facta. Aliam supra in Flora narraui. Luciae ite duae *Luciae duae*
 martyres: altera uirgo Syracusana, altera Romana uidua iam annis XXXIX. una cu Ge
 miniano, quem a lymphatione liberatum ad fidem deduxerat, gladio caesa est sub Diocle/
 tiano. Lucina uirgo item Romana diues admodu, circa ea fere tempora Christianos sum *Lucina*
 ptibus iurabat, martyresq; in agro suo sepeliebat. Eius Romae sepulcrum in templo Seba/
 stiani adoramus. Moriens, ecclesiam heredem reliquit sub Marcello pontifice. Lucianus *Lucianus*
 sophista Samosatenus ob mores Atheos cognominatus, sub Traiano principe. Cum apud *sophista*
 Antiocheam Syriae caufidicus esset, atq; in ea arte plane decoxisset, se ad scribendum dialo/
 gos conuertit, lacerandamq; Christi religionem, ubi sane ridiculus apparet. Obisse dicitur
 a canibus, uti par fuit, laceratus, author Suidas. Hic quu antea Christianus esset, postea de/
 fertor religionem incessit, nihil ex ea cosecutum dicuitans, nisi ut nomen eius corrumpere/
 tur, ex Lucio Lucianus factus. Initio nanq; dialogorum de se plura loquitur. Quod uili ge/
 nere ortus a patre ad Auunculum statuarium discendi gratia missus, ut primum caelo in/
 doctis manibus nobile marmor fregisset, ac ob eam causam acriter uapulasset: nocte inse/
 quenti duas ei imagines in somnis uiderit apparentes. Alteram statuariam se adfirmatem
 esse pluraq; ex arte pollicentem emolumenta. Alteram eloquentiam maiora promittentem,
 quam relicta prima secutus sit. Dialogi eius sane uerbis elegantissimi, sed rebus magnope/
 re excussi, ubi quasi Pyrrhonica profitetur nihil adfirmans, omnia ridens. Quod sane ipse
 suo hoc tetrastricho manifestat. Λυκιανός τὰ δ' ἔγραφε, παλαιά τε, μωρὰ τε εἰδώς, μωρὰ γὰρ ἀνδρώπῃς
 τὰ δ' οὐκ ἔστι σοφία. οὐδέ μιν ἀνδρώπῃσι διακρίδ' οὐδ' ἔτι νόημα, ἀλλ' ὁ σὺ θαυμάζεις, τῶν ἑτέροισι γέλωσ.
 Lucianus presbyter & martyr apostolorum discipulus in Galliam una cum Dionysio mis/
 sus, & ab eodem Beluaceu, praesul factus. Lucianus alter uir disertissimus presbyter Antio/
 chenus adeo inter nostros scribendo sacrosq; libros emendando profecit: ut in hoc genere
 exemplaria laudata Luciana appellarentur. Feruntur eius de fide libelli & breues admodum
 epistolae. Decessit martyr Nicomediae sub Maximiano, sepultusq; Helenopoli Bithyniae.
 author Hieronymus. Addit Suidas, hunc Hebraica lingua doctissimum fuisse, sacrosq; li/
 bros multis coactis exemplaribus multis in locis emendasse. Lucius poeta Hispanus, cuius *Lucius poeta*
 Martialis meminit: Luci gloria temporum tuorum, Qui Gramum ueterem Tagumq; no/
 strum Arpis cedere non sinis disertis. Lucius ceber Tarrensis (Tarra enim Cretae oppi/
 dum) de prouerbis Graecis tria uolumina scriptitauit, author Stephanus gramaticus, eius *Lucius Tar*
 nunc epitomen habemus. Sed hos facile superauit is Lucius, qui praesul fuit Alexandrinus *rensis*
 sub Theodosio, post Athanasium. Scripsit uariarum hypotheson libellos, ut author Hiero/
 nymus. Lucifer praesul Caralitanus cum Pancratio & Hilario Rom. clericis ad imp. Con/
 stantinum a Liberio pontifice pro fide missus, quum uellet sub nomine Athanasij Nicenam *Lucius praesul*
 damnare fidem, ab eodem imp. in Palaestinam relegatur. Lucas Medicus Antiochensis ut *Alexandrinus*
 eius scripta indicant, Graeci sermonis non ignarus fuit. Pauli apostoli sectator & comes, a *Lucifer*
 quo edoctus scripsit euangelium, Actus quoq; apostolorum. Reliqua sane ipsius inter apo/
 crypha, uixit annos LXXXIII. cum coniugio, sepultus Constantinopoli, quo transla/
 tus fuit una cum Andreae apostoli ossibus, anno XX. Constantij principis. Hieronymus.
 L. Luscius Sullanarum partium centurio damnatur, quod tris caedes proscriptorum Sulla *L. Luscius*
 fecisset. Diues propterea factus. Nam amplius sexcenties possedit. Paedianus.

R. VOLATERRANI COMMENTARIORVM
 VRBANORVM LIBER XVII

MACRIANORVM familiae uiri Romae in auro & argento, mulieres *Macrianorū*
 uero in reticulis in dextrocherijs, & in omni ornamentorum genere *familie*
 Alexandrum Magnum exsculptum semper habuerunt, quod dicun/
 tur iuari in omni actione, qui eum gestant in auro uel argento. Ex his
 fuere Macrianus pater, & filius, & Quietus alter filius, qui Caesares
 appellati fuere tempore Galeni, ponunturq; inter XXX. tyrannos,
 qui mox interfecti sunt. Pollio. Macedonius Arrianae sectator haere *Macedonius*
 teos, Constantij principis fauore expulsis orthodoxis Constantino/
 politanus

- politianus praesul constitutus est. Is enim eadem quae Arrius de spiritu sancto sentiebat: eum uidelicet nihil habere cum patre & filio commune. Dissentiebat tamen in filio, quem patri similem rite fatebatur, qua de causa ab Arrianis pulsus fuit. Nam Arrianorum tres sectae caput extulerunt, Eunomiani, Arriani, & Macedoniani: de quibus omnibus supra in Arrio diximus. Plurimi tamen apud Constantinopoli uicinas regiones Macedonij opinio-
Macer ni adherere uidebantur. Ex libro x. Rufini. Aemilius Macer Veronensis poeta, uolucres & herbarum cecinit uirtutes, Ouidij tempore, ut ipse testatur: Saepe suas uolucres legit mihi grandior aeo, Quaeque nocet serpens, quae iuuat herba Macer. Sed & opus Homeri persequitur, quicquid apud Ilium actum usque ad finem belli, ut idem poeta testatur: Tu canis aeterno quicquid restabat Homero, Ne careant summa Troica bella manu. Hoc opus Homeri continuauit etiam Quintus poeta, uti narrauimus. Opus autem hoc de herbis ad nostram usque peruenit aetatem. L. Magius, T. Liuij gener, orator Romanus, de quo Seneca in Declamationibus: Non puto quomodo L. Magius gener T. Liuij declamauerit, quamuis aliquo tempore suum populum habuit, quum illum homines non in ipsius honorem laudauerint, sed in soceri efferrent. L. Magius, & L. Fannius transfugae e Valeriano exercitu apud Mithridatem agentes, ab eodem rege ad Sertorium missi erant de paciscenda belli societate aduersus Romanos, quos & inquirendos mandauerat senatus. Ii postremo ad Romanos, prodito ex magna parte exercitu redierunt. Haec Pedianus. D. Magius Campanus uir optimus, de tradenda Annibali Capua, sententia omnino aduersa fuit, exitum qualem habuit uaticinando. Iussus ab Annibale propterea nondum urbem ingressus, ad se uenire, negauit. Deinde ueniendi, quum omnes obuiam procederent, ipse cum paucis in foro deambulabat. Denique quum uinctus ad Annibalem duceretur, causam dicere iussus, respondit: nulla id lege foederis cogi potuisse. Tandem in exilium quum traheretur, aperto capite uociferans: Habebitis, inquit, libertatem Campani quam petistis: foro medio luce clara uidentibus uobis, nulli Campanorum secundus, inuitus ad mortem rapior. Quid uolentius Capua capta fieret? Ite obuiam Annibali, exornate urbem, diemque aduentus eius consecrate, ut hunc triumphum de ciue uestro spectetis. Igitur missus Carthaginem, quum tempestate Cyrenas delatus esset: indeque ad Ptolemaeum regem a custodibus Alexandriae ductus, ab eodem liberatus est: permissumque ei una secum in regno uiuere. Ex Liuij xxiij. Magius Chilo, qui apud Athenas M. Marcellum interfecit, ut ex epistola Sulpitij ad Ciceronem legimus. Magi tres ex oriente fuere, Gaspar, Melchior, & Baltasar, quorum corpora in ciuitate Colonensi. Super his uide pulcherrimum Tranquilli locum, quem in Hierosolymae descriptione adduxi. Magnes Atheniensis comicus anti-
Magnes puer quae comediae, tempore Epicharmi, docuit fabulas nouem, uicit duabus. Magnes alter Smyrnaeus, puer praeceteris mortalibus formosus: poetica insuper & musica ornatus, corona insignis, aureoque retinaculo redimitus, ac habitu molliore indutus, ciuitates obibat,
Giges rex multis dilectus, praesertim Gigij Lydorum regi. Parentes autem probrum huiusmodi perosi, capta occasione comam eius inciderunt: uestem, ornatumque omnem lacerauerunt. Quare perturbatus Giges in Magnesium bellum mouit: quibus tandem superatis reuertens, Sardibus panegyricum celebrauit magnificentissimum. Suidas. Magnus, praesul Altinensis, diruta patria a Longobardis sedem transtulit in ciuitatem nouam, quae ante Heraclea dicebatur, in qua extinctus. Anno deinde mcccvi. Venetias traductus per sancte colitur. Alter martyr apud Caesaream Palaestinae sub Aureliano. Magones plures fuisse constat. Primus omnium rem ac disciplinam Carthaginensium auxit, quum ante se Mezeum, & deinde Carthalonem fama longe inferiores duces habuisset. Is ante ullum Punicum bellum, ut Liuius & Trogius xviij. referunt, cum cxxx. nauibus bello Tarentino auxilio uenit Romanis, aegre ferens Italiam ab externis inuadi. Cui actae a senatu gratiae, auxiliaque remissa. Duos moriens filios reliquit, Asdrubalem, & Annibalem, de quibus in ordine dixi.
Mago Annibalidis frater Mago, Annibalidis frater, causa uictoriae apud Trebiam fuit. Sed apud Locros a Manlio clausus, ab Annibale liberatur. Liuius quoque libro xxx. scribit, Magonem Annibalidis fratrem in agro Insubrium uulneratum, quum in Africam per legatos reuocatus nauigaret, apud Corsicam obiisse. Libro item decimo octauo dicit, eundem capta Genua in Liguribus diu restitisse Romanis, ex qua regione eos in Gallia Cisalpina ualde agitauit, ad quem inter Alpes Liguresque agentem, naues e Carthagine uenerunt, Rursus in libro trigesimo: Cum

Cum Magone ancipiti Marte in agro Insubrium concurrerunt Quintilius Varus prætor & M. Cornelius proconsul. Mago alius qui Thurios Annibali subegit, T. Sempronium Græchum in Lucanis occidit. Apud Capuam duos consules, Fulvium Flaccum, & Appium Claudium clade adfecit, ac nuncius Cannensis uictoriæ Carthaginē cum annulis missus est, qui modicum excessere. Mago alius à Scipione capitur, apud Carthaginē in Hispania, Romamq; per Lælium mittitur. Mago deniq; qui de re rustica scripsit: de quo Columella libro primo, sic ait: Veruntamen Carthaginensem Magonem, uel rusticationis partem ueneremur. Nam huius octo & uiginti memorabilia illa uolumina ex senatusconsulto in Latinum conuersa sermonē sunt. Varro autem testatur Cassium Dionysium Vticensem ex eis uiginti uolumina in Græcum uertisse sermonem, ac Sextilio prætori dedisse. Malchion, nonnullis Alchion, Antiochenus presbyter, rhetoricam prius Antiochiæ docuit. Aduersus Paulum Samosatenum excipientibus notarijs disputauit, qui dialogus extraxit. Sed & alia grandis epistola ex persona synodi, ab eo scripta ad Dionysium & Maximum Romanæ & Alexandrinæ ecclesiæ episcopos. Hieronymus & Eusebius libro septimo. Malchus Byzantius sophista scripsit historiam à Constantino usque ad Anastasium. Suidas. Mamurra Formijs natus, eques Romanus, ut tradit Corn. Nepos, primus Romæ parietes in Cælio monte domus suæ marmore incrustauit. Hic est qui epigrammate Catulli proficissus est. Idem solidas è Carystio & Lunensi marmore columnas habuit. Plinius. Mamurra alter ante hunc inter Oscos natus tempore Numæ, Ancylia plurarq; decorum signa ex ære fabricauit. Meminit Ouidius in Fastis. Mamercus, prænomen Æmyliorum, uti supra commemorauit: fuit etiam præsul Viennensis, qui teste Ptolemæo Lucensi anno ccccliiii. supplicationes prius instituit, quas rogationes nostri uocant, ob frequentes terræmotus, quibus ea regio infestabatur. Manes hæresiarcha sub Aureliano principe Romam è Perside uenit. Magistrum habuit Buddam nomine, qui & Terentius dicebatur, Brachman genere ac secta. Hic edoctus literas Græcas sectam Empedoclis amaui, duo principia ponens inuicem contraria. Deinde in Persidē reuertens dicebat se ex uirgine natum in montibus educatum. Edidit libros iiii. quorum primum inscripsit de mysterijs, secundum de euangelijs, tertium de thesauris, quartum de summis: cuius tandem defuncti libri ad manus mulieris ad quam ille diuertebat peruenere. Hæc puerum septem annorum ab se emptum, cui Cubrino nomen erat, literis erudit, hæredemq; omnium fecit bonorum. Hic postea Manes appellatus fuit: ac peregrinationis Buddæ imitator factus, quaqua uersus illius libros pro suis iactabat. Igitur quum propriam sectam constituere cuperet, dimissis hæreditate & omnibus quæ possidebat, noua quædam conciliabula subterranea & coitus nefandos constituit. De quo Theodorus sic ait: Manes furore percitus dixit: unam in Christo naturam, diuinam tantum: humanitatem uero eius, phantasticam. Non enim fuisse uerisimile, deum pati uoluisse. Paulus uero præsul Antiochiæ eius tempore, contrarium dogma sequutus, adfirmauit simplicem quidem hominem, uerum prophetam maximum. Hunc deniq; Manetem ad ultimum rex Persarum, uiuum cute direpta necauit, quod filiū eius quem reiectis alijs medicis curare pollicebatur, interfecerit. Ex Suida. Eusebius quoq; libro viii. historiæ sic ait: Manes hæresiarcha, genere Persa, uita & moribus barbarus, tam acer ingenio, ut ex nominis argumento insanire uideretur. Deniq; Christi se nunc formam gerere conabatur ostēdere, nunc ipsum se esse paraclætum dicebat: eiusq; more duodecim discipulos quos elegerat quaqua uersus stultissima dogmata nunciatum mittebat. Atq; hoc pacto Persica uenena in nostro orbe propinabat. Ex hoc igitur Manichæorum hæresis orta in præsentem diem, ex eo tempore quo Felix urbi Romæ præerat, Diocletianusq; imperabat. Manlij, & Manilij, diuersæ Romæ profapia. Manlij & Manilij, amplissima & uetusta familia ab ipsis urbis cunabulis. Inter quos primus claritatem obtinuit M. Manlius, Capitolinus ob defensum capitolium dictus: sedecim natus annos, uoluntarium se militem obtulit: triginta septem militaribus donis à suis ducibus ornatus, trigintatres cicatrices in corpore habuit: capta urbe, in capitolium auctor confugiendi fuit: quadam nocte, clangore anseris excitatus, Gallos ascendentes deiecit: patronus à ciuibus appellatus. Domum etiam in Capitolio publice habuit, ac farre donatus. Qua superbia elatus quum à senatu sumpsisse Gallicos thesauros argueretur, & obstrictos ære

Mago

Mago captus

Mago de re

rustica

Malchion

Malchus

Mamurra

eques Ro.

Mamurra

faber

Mamercus

Manes Hæ

resiarcha

Manlij &

Manilij

Manlius Ca

pitolinus

- alieno propria pecunia liberaret, nexos exolueret, regni adfectati suspicione in carcerem coniectus, populi consensu liberatus est. Rursus cum in eadem culpa & gratia perseueraret, reus factus de saxo Tarpeio præcipitatus est, domus diruta, bona publicata. Gentilitas eius Manlij cognomine iurauit, nequis postea Capitolinus uocaretur. Ex Cæcilio.
- T. Manlius imperiosus** T. Manlius imperiosus Dictator clauis figendi gratia, perinde ac rei gerundæ & soluentis religionis causa creatus esset: bellum Hernicum adfectans, delectu acerbo iuuentutem agitauit: Tandem omnibus contra eum tribubus conspirantibus coactus est dictatura se abdicare. Hinc dicta imperia Manliana. Huic igitur Marcus Pomponius tribunus plebis diem dixit ex ijs quæ in dictatura impie in eum cum reliqua iuuentute, tum in filium fecerat Torquatum, ruri ablegando, qui utilis reipublicæ fuisset. Torquatus dein filius audita accusatione statim aduenit, nactusque Pomponium in thalamo solum, iurare coegit stricto gladio nil eum in patrem moliturum. author Lilius. T. Manlius Torquatus is fuit qui ob ingenij & linguæ tarditatem à patre relegatus ruri fuit, patremque iudicio liberauit. Preterea sub Dictatore Sulpitio tribunus militum Gallum prouocantem occidit, torquem ei detractum ceruici suæ aptauit. Cos. bello Latino filium quod contra imperiū pugnasset, securi percussit. Latinos apud Vesorem fluuium Decij Collegæ deuotione superauit. Consulatum recusauit, quod diceret neque se populi uitia, neque illum seueritatem suam posse sufferre. Cæcilius. De alio Manlio Torquato legitur apud Liliium, & item Valerium. Cum post Cannensem pugnam Campani erecti alterum à senatu consulem per Annium legatum petissent, Torquatus iussit eum de curia præcipitem dari si statim non abscederet. Cn. Manlius Volso missus ad ordinandam Scipionis Asiatici prouinciã, cupidine triumphandi, bellum Pisidis, & Gallogræcis qui Antiocho adfuerant, attulit. His facile uictis uxor regis Orisgontis centurioni cuidam in custodiam data est, à quo per uim stuprata, de iniuria tacuit, sed postea impetrata redemptione marito adulterum interficiendum tradidit. hæc Cæcilius. Lilius autem VIII. de bello Macedonico. Cn. Manlius Volso Cos. in Asia acceptis à Luc. Scipione copijs & exercitu iustrato contra Gallogræcos bellum gessit, eisque superatis reuertens cum in æde Bellonæ triumphum peteret: decem legati qui cum eo missi fuerant, restitere: inter quos Luc. Furius Purpurio, & Luc. Aemilius Paulus dicebant se legatos Cn. Manlio datos, pacis fœderisque cum Antiocho ineundi gratia: Manlium autem summam opem intendisse ut eam pacem turbaret, multosque nobiles uiros in exercitu sua temeritate morti obiecisse: uicit tamen amicis atque cognatis suffragantibus, res feliciter gestas & exercitum integrum reportatum dicentibus. Triumphus igitur ei decretus. L. Manlius procos. ex Hispania reuertens cum in æde Bellonæ triumphum ob res bene gestas peteret, exemplum obstabat, quod ita comparatum more maiorum erat, nequis qui exercitum non deportasset triumpharet, nisi perdomitam pacatamque prouinciã tradidisset successori. Medius autem honos Manlio habitus est, ut ouans urbem intraret. Lilius libro quinquagesimo. T. Manlius Iuris pontificalis peritus, iudex inter Macedonas accusatores & filium constitutus: audita causa ita pronunciauit, Cum probatum sit Silanum filium meum pecuniam accepisse, ipsum republica & prole mea indignum iudico protinusque conspectu meo abire iubeo. Silanus itaque dolore animi percitus, nocte proxima se suspendit, neque pater exequijs interfuit, sed dum funus duceretur, consulere se uolentibus uacuas præbuit aures. Valer. de seueritate. T. Manlius Torquatus bello secundo punico qui Cos. antea Sardos subegerat, rebellantes magna clade adfecit. xxx. millibus ex eis cæsis, Asdrubalem Pœnum cepit: ac omnem insulã perdomuit. T. Manlius Torquatus, T. filius tempore Ciceronis, uir doctus ex Rhodia disciplina Molonis, & à natura ad dicendum satis solutus, neque expeditus. Cui si uita suppeditauisset, sublato ambitu consul factus esset. Plus facultatis habuit ad dicendum quam uoluntatis. Itaque studio huic non suffecit. hæc ex Cicerone, qui & de alio L. Manlio Torquato alio loco sic ait. L. Manlius Torquatus, cui etsi non deerat oratio quam Græci dicunt politice, erant in eo plurimæ literæ, nec eæ uulgares, sed interiores quædam & reconditæ: summa uerborum & grauitas, & elegantia, atque hæc omnia uitæ decorabat grauitas, me quidem admodum delectabat. Pedianus autem de eodem sic. L. Torquatus qui P. Sullam patris competitorem in consulatu accusauit, qua & ipse Sulla & colle-

ga damnati sunt. Rursus eum accusauit, quod in coniuratione Catilinæ fuisset: defenditur a Cicerone, cuius extat oratio. L. Manlius pictor egregius, apud quem quū Seruilius forte cœnaret, filiosq; suos deformes animaduerneret, Non similiter, inquit, Manli, fingis & pingis. Ad quem Manlius, In tenebris, inquit, fingo, in luce pingo. Macrobius de Saturna libus. Manlij autem à Manilio Octauio fluxere: is Tusculanorū dux, & Tarquinij gener fuit, ad quem ille post fugam se recepit, eiusq; auxilio Romanis intulit bella. Liuius primo. C. Manilius ex Antiochea, conditione seruus, arte astrologus ac poeta, unā cum Plotio poeta mimorum & Taberio grammatico conseruis, ex Asia una nauī aduectus, describitur Plinio libro XXXVII. Astrologiam uersibus primus Latinorum aggressus est, opus Augusto dedicans: ubi se non aliorum uiam ingressum, nec aliena proferre, sed sua & noua profitetur, tacite Virgilium notans. Carmen graue, sedatum & elegans, ut planè uideatur temporis illius maiestatem & eloquentiam redolere. Quod minime perfecisse uideatur, quoniam de septem erraticis stellis mentionem non fecerit. Laurentius Miniatensis nostra ætate mathematicus. eius libri enarrator, habere fatebatur argenteum nummum antiquum, cum eius imagine sculptum, ac habitu patrio & sphaera supra caput. Mandouius & Indibilis duces Hispani, partes Romanorum cum Scipione Africano in Hispania iuere. Deinde Scipione ægrotante, seditionem agitauere, in Romanosq; insurgere cœperunt. Quos quum Scipio morbo liberatus comprehendisset, ueteris officij memor tantum castigatos uerbis dimisit. Liui. XXXIX. Manethus Mendes, Ægypti sacerdos, scripsit de præparatione *ἡρωικῶν*. Alter item è Diospoli Ægypti, uel Sebenites, scripsit physiologiam, & apotelesmata uersibus in astrologia, id est, effectus astrorum. author Suidas. Manius mathematicus, è tribus obeliscis quos ex Ægypto asportari iusserat Augustus: illi qui in campo Martio locatus erat, auratam pilam addidit: cuius uertice umbra colligeretur in semet ipsam, alia atq; alia incrementa iaculantem apice: rationem ferunt à capite hominis intellectam. Plinius. Mares monstrum, de quo Ælianus de uaria historia sic ait: Italiam dicunt primo habitasse Ausones loci indigenas. Sed antiquissimum omnium Marem quendam appellatum, pubetenus hominem, reliqua equum, quem Græci *ἰωπεμυγίη* uocant: quod sanè uidetur ex eo dictus, quia primus equum mansuefacere ac domare didicerit. Marcius per e. scribitur in antiquis marmoribus. Marciorum uetusta domus, iam inde à rege Romano censetur Anco Marcio. Marcius Coriolanus à Coriolis Volscorum oppido capto appellatus, contra Tarquinium militans, ob ciuem seruatum corona querna donatus est. Consul uero quum esset aduersus plebem graui annonæ, aduectum è Sicilia frumētum magno precio populo dandum curauit: ut plebes angustijs oppressa famis, agros non seditiones curaret. Igitur à tribunoplebis Decio die dicta, ad Volscos concessit. Eosq; duce T. Tatio aduersus Romanos concitauit: & ad quartum ab urbe lapidem castra posuit. Ter missos ad se legatos spreuit. Tandem Veturia matre, & Volumnia uxore castra petentibus, mortuum bellum omisit. Inde templum Fortunæ muliebris erectum, ob recuperatam à matris reipublicam. Marcius reuersus à Volscis, damnatus ac trucidatus est. Ex Cæcilio, & Plutarcho. Cn. Marcius Rutilius Alifas, consul cum Qu. Fabio, quum non satis prospere cum Hetruscis pugnasset, successorem habuit dictatorem, L. Papyrium Curforem. Idem censuram cum P. Cornelio Aruina gessit. Q. Marcius Tremulus cum P. Cornelio Aruina consul, de Hernicis triumphauit. Statuaq; ei propterea equestris decreta, quæ ante templum Castoris in foro posita est. Liuius libro nono. Marcius Censorinus quem populus Romanus secundo censorem creauit. Inde suadente eo, legem tulere, ne cui bis eundem magistratum gerere liceret. Plutarchus in Marcio. Quintus Marcius rex, iussus à senatu aquarum Appiæ & Anienis regula ductus reficere, nouam à nomine suo appellatam, cuniculis per montes actis intra præturæ suæ tempus adduxit. Plinius. Quintus Marcius Seprimij filius eques Romanus, impiger adolescens, animiq; & ingenij aliquanto ceteris pro fortuna, in qua natus erat, maioris. Ad summā indolē adcesserat Cn. Scipionis disciplina: sub qua per tot annos edoctus erat. Hic in Hispania mortuis Scipionibus, Annibale Italiam uexante collectis militibus ex fuga, & quibusdam de præliis deductis haud contemnendum exercitum fecerat, habitaq; concione, uice functus imperatoris, fractas Romanorum uires, cæcis fugatisq; Hispanorum exercitibus recuperauit, ad uigintiseptem milia uno

- L. Marcius Philippus** praelio interfectis. Ex Liuiio libro quinto secundi belli Punici. Lælius Marcius Philippus Consul, in quem Lælius Crassus orator, irascens ait: se minime accepturum eum in consulem, à quo ipse in senatorem non acciperetur. Cicero tertio de oratore. **MARCIA** uirgo & martyr cum Rufino, apud Syracusas. Alia apud Nicomediam, cum plurimis alijs. Romanæ autem tres memorabiles: Marcia, Catonis uxor, quam Hortensio roganti dedit. Altera Marci Varronis, quæ & penicillo pinxit, & cestra in eborre: imagines mulierum præsertim, suam quoque ad speculum. Nec ullius in pictura uelocior manus fuit. Artis uero tantæ, ut celebres suo tempore pictores antecederet Sopolim, & Dionysium, quorum tabulæ pinothecas implent. Plinius. Marcia item Vestalis incesti damnata. Liuius. **MARCELLORVM** profapiam plebeiam supra in Claudijs ostendimus fuisse: Claudiorumq; sibi nomen adsciuisse. Marcus Claudius Marcellus, primus, ut ait Plutarchus, Marcium genti nomen indidit: uir imprimis bellicosus, Gallos Gefatas, qui superatis Alpibus, Insubribus sese coniunxerant, iuxta Padum uicit: interfecto Viridomaro eorum duce, unde spolia opima tertio retulit Ioui Feretrio. Deinde consul apud Nolam Annibalem, primus omnium superauit: docuitq; inuictissimum ducem posse uinci. Inde tertio consul contra Syracusas profectus, triennio urbem oppugnauit. Proconsul deinde cum Fabio Maximo coniunctus contra Pœnum, alter clypeus, alter Marcellus ensis uocatus est: ille tarditate & prudentia, hic uiribus & audacia præstantes: tandem interfectus ab exercitu Annibalis apud Venusiam, dum exploratum cum Tito Quintio Crispino collega exiret. Crispinus autem fugit: ossa eius à Pœno demum remissa, intercepta à Numidis, periere: quum quinque consulatus, & duos proconsulatus gessisset. Secundum quod in eius statua, in æde Palladis collocata, epigrammate inscriptum. Ex Plutarcho & Liuiio. Huius nepos Cl. Marcellus, unus è tribus legatis missis ad Masinissam in Africam, ut ait Liuius libro quinquagesimo, periit naufragio, paulò ante cceptum tertium Punicum bellum. Idem quum senatus sibi qui ter, auo qui quinquies, & patri qui semel Consules fuerant, poneret: & patris splendorem apud imperitiores authoritate aliorum augere uellet, subscripsit. Hi Marcelli nouies consules. Peditanus. M. Marcellus Pompeianarum partium, Cæsari in petitione consulatus maxime restitit. Post mortem Pompeij Athenas profugit. Adeo inimico in tyrannos animo fuit, ut impetrata uenia (pro qua nobilis extat oratio Ciceronis) redire non curauerit. Interfectus paucis post annis apud Pyreum, à Magio Chilone eius familiari fuit: ut indicat Sulptij epistola ad Ciceronem: uir alioquin grauissimus, & magna olim in republica authoritate, pariter & eloquentia. Caius Marcellus, eius frater, adsiduis lachrymis ipsius reditum à Cæsare, adiuuante Cicerone, cæterisq; eius necessarijs impetrauit. Hic Octauiam olim Marci Antonij uxorem, Augusti sororem, in matrimonium duxit: ex qua Marcellum suscepit, qui decessit admodum puer: magna spe adempta successione Augusto, qui eum sibi adoptauerat. Dedicauit ei theatrum: Octauia uero mater, bibliothecam. Hic est de quo Virgilius in sexto: Tu Marcellus eris. Sed præter Romanos, Marcelli quoq; tres memorantur à Suida, uiri doctissimi: unus Pergameus, orator, sub Hadriano principe, cui librum dicauit de regno. Alter Sidites medicus, Marco Antonino imperante, qui scripsit heroico carmine de medicina libros quadragintaduos. Tertius præceptor Arcadij principis. Marcellus quoque Anticyranus, præsul sub Constantino, qui scripsit aduersus Arrianos, inter illustres ponitur ab Hieronymo. Amianus quoq; Marcellinus his addendus historicus, qui Græcum se in suo libro fatetur, Latine quum scripserit: quod sanè ex ipsa styli peregrinitate apparet, quum itineris principum comes & ipse fuerit: ut in scriptis demonstrat libro uigesimoquarto. Historia hæc fracta, mendosaq; ac laciniosa ad nos peruenit. Marcellinus præsul Anconitanus inter professores, qui se opponens orto incendio prodigiose restitit. author Gregorius moralium tertio. Marcellinus præsul Ebredunensis in Gallia, ubi iacet, uenit ex Africa, unà cum Domnino & Venantio. Machutus natus inter Britones, præsul Sanctonensis, ubi iacet, tempore Iustiniani: cuius Romæ templum cernitur. Maturinus etiam professor apud ciuitatem Senonensem, tempore Maximiani, Caius Marius septies consul Arpinas, humilitate

humili loco natus, legatus primum Metello in Numidia, criminando consulatum adeptus, Jugurtham captum in triumphum duxit. In proximum annum consul ultro factus, Cimbro in Gallia apud aquas Sextias, Teutones in Italia in campo Sannidio uicit: deq; his triumphauit. Usque ad sextum consulatum ex ordine factus, tribunum plebis Apuleium & Glauciam praetorem seditiosos interemit. Et quum Sulpitia rogatione provinciam Sullae eriperet, armis ab eo uictus, Minturnensium paludibus latuit. Inuentus igitur & in carcerem coniectus, missum percussorem Gallum, uultus maiestate deterruit: ex quo Minturnenses ad mare fugientem comitati sunt: unde accepta ille nauicula in Africam traiecit, ubi diu exulauit. Mox Cinnana dominatione reuocatus, ruptis ergastulis ad Telamonem adplicans portum, exercitum coegit: caesisq; inimicis suis, iniuriam ultus est, quo tempore Sulla res contra Mithridatem gerebat. Demum natus annos septuagintatres, ex morbo decessit in septimo suo consulatu, relicto Mario filio. Ex Plutarcho & Caelio. C. Marius Iunior consul natus annos uiginti, aduersus Sullam redeuntem e uictoria Mithridatica, exercitum parat. Nobilitatem in urbe trucidat. Sulla interim ueniens, eum cum exercitu toto fudit. In oppidum Praeneste fugientem, per Lucretium Asellam obsedit: postremo potitus ad duodecim millia, trucidauit. Marius tentata per cuniculum fuga, quum omnia clausa uideret, se Pontio Telesino fugae comiti iugulandum dedit. L. Iulius octuagesimo octauo. M. Marius Cratidianus, M. Cratidij filius, Ciceronis amicissimus, interfectus a Catilina fuit, author Pedianus. Cicero quoq; de petitione consulatus: Quid ego nunc dicam te cum eo concertaturum, qui hominem charissimum populi Romani, Marcum Marium Cratidianum spectante populo Romano uirgis per totam urbem ceciderit, ad bustum egerit, ibi omni cruciatu lacerauerit, uiuo statim collum sua dextra secuerit, quum sinistra capillum eius a uertice teneret, caput sua manu caederet, quum inter digitos eius riuus sanguinis fluerent: Marius Statilius praefectus equitum in exercitu Romanorum apud Cannas. Marius Celsus, & Annius Gallus, duces Othoniani, uicti sunt a Vitellianis apud Bebricum, author Tacitus. Marius Priscus pro consul Africae, tempore Domitiani, damnatus repetundarum, quod Africam expilauerit, in exilium actus est. Iuuenalis: Quum tenues nuper Marius discinxerit Afros. Marius Maximus historicus, scripsit principum Romanorum uitas. Citatur saepe testis, ad hanc aetatem minime peruenit. Accusatur in hoc a Lampridio, quod nonnullorum principum haud fama dignorum gesta nimis minutatim persequeretur. Marius Aterius declamator ex tempore Romanorum unus, in Latinam linguam transtulit Graecam facultatem, tanta ei uelocitas erat ut uitium fieret. Itaque Augustus optime dixit: Aterius noster sublamandus est, adeo ne concurrere, sed decrefcere uideretur. Alioquin libertum habebat cui & parebat, habebat in sua potestate ingenium in alterius modum. Seneca in declamationibus. Marius unus e uiginti tyrannis, qui tempore Galeni imperium inuaserunt. Marius maximus historicus uitas imperatorum scripsit. Marius martyr, e Persia uenit Romam, una cum Martha uxore, Abacuch & Audiface filijs, religionis amore corpora martyrum sepelientes, passi demum omnes sub Claudio principe. Marcus Byzantius sophista, Isai auditor, Hadriani tempore, a quo legatus Byzantium magno honore exceptus est: dicebat ex tempore, & cum Polemone peritissimo sophista quandoq; concurrat. De hoc Philostratus etiam plura: quae quando non attinent atq; obscuritatem habent, scribere supersedeo. Marcus, discipulus & interpres Petri fuit, a quo uti acceperat euangelium scripsit, perbreue quidem, quod ille postea probauit. Deinde perrexit in Aegyptum, ubi praesul Alexandrinus factus, tanta omnium gratia, ut Philo Hebraeus, qui tunc Alexandriae florebat, librum scripsit in laudem suae gentis super Christianorum conuersatione. Et quomodo Lucas narrat, Hierosolymis tunc omnia Christianis fuisse communia: sic ille quod sub Marco fieri doctore Alexandriae cernebat, literis tradidit. Decessit octauo Neronis anno, sepultus Alexandriae: cui successit praesul Annianus. Dicitur & de Marco, ut sacerdotio reijceretur, pollicem sibi amputasse, quod minime iuuat. Hieronymus. Martianus Capella, patria Carthagenensis, Romae uiuebat: ut Remigius testatur. De nuptijs Mercurij poema composuit, quarum commento

C. Marius
iuniorMarius Cra-
tidianusMarius Sta-
tilius

Marius Celsus

Marius

Priscus

Marius Max.

Marius

Aterius

Marius

tyrannus

Marcus By-
zantiusMarcus Euan-
gelistaMartianus
Capella

- de artibus liberalibus tractat, quas in dotem Mercurio dedit, unâ cum Philologia uxore.
- Martianus presbyter* Est enim philologia uariarum artium doctrina & cognitio. Martianus presbyter apud Zenonem imperatorem in honore fuit. Desciuit à fide orthodoxa, Epicuri sectam sequutus in principio, dicens, mundum quidem à deo factum, sed opera uicq; casuum secundum quod casu unumquodq; euenit, id prius extitisse, author Suidas. Marcio hæresiarcha: uide in dictione Apelles. Martini martyres plures, unus apud Atinam ciuitatem simul cum Nicandro, ubi etiam quiescit, sub Diocletiano. Alius cum Aquilino & Gemino apud Africam insecratione Vandalica. Alius præsul Terdonensis sub Hadriano. Martiana uirgo & martyr item sub Diocletiano apud Cæsaream. Martiales quoq; plures martyres legitur, inter quos ille qui Cordubæ. M. Valerius Martialis poeta epigrammatum, è Bilbi li oppido Celtiberiæ. Romæ annos triginta commoratus, in Hispaniam demum reuertit, pauper admodum, & uiatico à Plinio nepote, ut in eius epistola declaratur, adiutus. Amicos coluit Stellam, Silium Italicum. Adscitus & in ordinem equestrem, & iura trium liberorum adeptus est. Reliquit epigrammatum librum omnino reiiciendum, quippe qui neq; elegantia Latinæ, neq; moribus proficit. Fuit & Gargilius Martialis, qui uitas imperatorum scripsit tempore Alexandri principis: cuius ipse uitam diligentius persequutus est, teste Lampridio. Scripsit etiam de Hortensibus, teste Seruio. Marsyas Pellæus historicus fuit prius ludi magister, & frater Antigoni postea regnantis, nutritus unâ cum Alexandro Magno. Scripsit res Macedonicas libris decem, à primo rege usq; ad Alexandrum. De rebus Atticis libris duodecim. Marsyas Philippeus item historicus. Marsyas Tabenus, qui scripsit de tranquillitate libris duodecim: fabulosa libris septem, & quædam alia de partia sua. De quibus author Suidas. Marsyas Phryx tibicen, qui, Ouidio teste in fabulis, tibis à Minerua inuentis cum Apolline certauit, à quo uictus ac tergo nudatus est: quem nymphæ fleuere, quodq; earum lachrymis fluuius Phrygiæ creuerit, ab eius nomine Marsyas uocatus. Marinus Neapolitanus philosophus & orator, Græce eruditus, Procli discipulus & successor, sub Hadriano: scripsit ipsius Procli & uitam & disertationes uersibus, ac soluta oratione: & nonnullas item physicas quæstiones. author Suidas. Marinus Tyrius autem prior tempore supradicto fuit, qui geographiam scripsit, unde suam Ptolemæus accepit, quiq; eum sæpe interpolat ac corrigit. Marinus, miles Hierosolymitanus & Asterius, senator apud Cæsaream Palæstinæ, sub Valeriano & Faustino martyres. Alius puer Romanus, nobilis, sub præfecto Martiano. Alius cum Ianuario passus in Africa, insecratione Vandalica. Marina uirgo, natione Græca, uirili habitu in cœnobio ubi pater eius agitabat, perseuerauit, Marini nomine ignota. Accusata deinde falso stupri à muliere quadam, ob ignominiam extra cœnobium aliquot annos eiecta uixit & extincta est: dumq; corpus lauaretur à monachis, agnita charitate, honorifice tumulata inter sanctas colitur. Anno deinde millesimo centesimo decimotertio, Venetias è Græcia translata, eius nomini templo dicato. Mardonius Persa, quem Xerxes uictus, apud Salaminem cum exercitu reliquit, ut reliquias belli confoueret, Qui & ipse uictus apud Plateas deinde fuit. Dicitur & sub aceruo quodam thesaurum fodisse. Quem locum postea Polycrates Thebanus emit, dum Apollinē de thesauro inueniēdo cōsuleret, qui respondit, πάντα λίθοι κίνα : omnem lapidem moue: ex libro prouerbiorum Græcorum. Margarita uirgo Antiochena, in patria sub Olybrio præfecto, post multa supplicia capite truncatur, annorū quindecim, ibidemq; sepulta decimotertio calendis Augusti, nonnullis tertio eidus Iulij. Maximus philosophus Tyrius, uixit Romæ tempore Commodi: scripsit de Homeri operis philosophia: præterea an Socrates pulchre fecerit, qui se oratione non defendit: & alia, Suidas. Maximus, philosophus Platonicus, Epirota uel Byzantius, præceptor Iuliani principis: scripsit inter alia commentarios in Aristotelem ad Iulianum: uario fuit ingenio: primo siquidem Christianus, deinde desertor, postremo ad sanitatem redijt. Quapropter à Gregorio Nazianzeno in eius scriptis primo uituperatur, deinde laudatur. Fuit alius præsul Taurinensis, tempore Honorij: ut author Gennadius. Martyres quoq; plures huius nominis. Maximus Planudes, monachus Constantinopolitanus, uir planè doctissimus, uehementer ingenij: abhinc annos ferè CL, Romanæ ab initio fidei fauit, ob quam rem ab imperatore Constantinopolitano multa passus, in custodiam tandem coniectus, contra sententiam conuictus

actus est, tribus editis contra Romanam ecclesiam argumentationibus. Quas ætate nostra Bessarion cardinalis Nicenus perlegens mirari solebat, uirum cæteris in scriptis excellentem summumque philosophum tam ineruditos infirmosque edidisse syllogismos, haud ob aliam putabat causam quam quod ea quæ metu perscripserit, animo improba uerit, refellendaque uel cuius facile præbuerit. Huius plura extant ingenij monumenta. Nam Ouidij Metamorphoseos librum & Macrobiū de Satur. in Græcum sermonem conuertit, ambos prosa oratione. Problematum uolumen composuit. Rhetoricos commentarios super Hermogenem scripsit. Epigrammata ueterum Græcorum resectis la sciuioribus in unum iam uulgo sparsum uolumen coegit. Maximianus præsul Syracusanus Gregorij primi tempore abbas antea sanctitate claruit. Fuere & martyres plures huius nominis. Maximinus præsul Aquensis in Gallia unâ cum Maria & Martha Massiliam adnauigauit. Maximæ uirgines & martyres plures. Matthæus qui & Leui appellatus, ex publicano Apostolus primus in Iudæa ob eos qui ex circuncisione crediturunt, Euangelium Hebræis literis uerbisque conscripsit. Quis postea in Græcum uerterit haud satis constat. Porro ipsum Hebraicum habetur in bibliotheca Cæsariensi, quam Pamphilus martyr confecit. In quo animaduertendum, ubicumque utitur scripturæ ueteris testimonio, eum non sequi septuaginta interpretum auctoritatem, sed Hebraicam, è quibus illa duo sunt. Ex Aegypto uocauit filium meum: Et, quoniam Nazareus uocabitur. Hieronymus. C. Marullus tribunus plebis cum Flauio coronas Cæsaris dictatoris statuis detraxit, eosque qui primi Cæsarem regem salutauerant, in uincula duci iussit. Quamobrem Cæsar Marullum de magistratu deiecit. Plutarchus in Cæsare. Marullus poeta Mimographus sub Antonino principe apud Spartianum. Pomponius Marullus grammaticus Romæ profitebatur, sermonis Latini exactor molestissimus. Cum ex oratione Tyberium reprehendisset, adfirmante Acteio Capitone & esse illud Latinum, & si non esset futurum certe: iam inde mentitur inquit Capito. Tu enim Cæsar ciuitatem dare potes hominibus, uerbis non potes. Pugilem olim fuisse Asinius Gallus hoc in eum epigrammate ostendit. Qui caput ad læuam didicit, glossemata nobis præcipit, os nullum uel potius pugilis. Tranquillus. Masinissa & Iugurtha in rebus Africæ dicti. Masurius legis lator. Athenæus. *Μασούρου νόμος ἐξήγαγε*. Persius. Masuri rubrica uetauit. Habetur etiam in digestis de origine iuris. Mauricius martyr præfectus legionis Thebeorum apud Sedunensem ciuitatem. erant enim Orientales. sub Maximiano passus cum tota legione decimana. Meccenatem equestris ordinis Hetruziæ regibus ortum & Horatius & Propertius authores sunt. Aretini suum faciunt. Amicum insuper Augusti præcipuum & poetarum ea tempestate amantissimum uel omnes fatentur. Deliciosum præterea non solum cultu ac moribus, sed etiam stylo dicendi fuisse commemorant: quare Augustus eum Malacinum uocabat, exagitabatque frequenter teste Tranquillo ut Cacozelum & *μυροβρέχρα*, id est, unguento madidum: Esarem quoque Hetruziæ appellans. Ad eius hortos quandoque secedebat, qui hodie à quibusdam monstrantur Romæ supra S. Mar. Maioris ædem. Mechophanes pictor Pausiæ discipulus, placet nonnullis ob diligentiam quam intelligunt soli artifices. Aliter coloribus nimius. Plinius. Megabyzus Persa ex Darei ducibus qui Aegyptum euerit. Melanthus medicus qui filias Præti regis Argeorum ab infania curauit. Melanthus poeta elegiarum, Cimonis ducis Atheniensium familiaris. SP. Melius equestris ordinis prædiues largitione frumenti ex Hetruzia aduecti plebe delinita ad regnū adspirās, à Seruilio Hala iussu dictatoris Cincinnati, cuius magister equitum erat, obtruncatus, eius domus æquata solo Aequimelium dicta. Liuius IIII. A. Aurius Melinus uir Cluentiæ, gener Cluentij Habiti. Cuius Cicerō meminit pro A. Cluentio. Melianus præsul Rhedonenfis professor sub Clodoueo rege Francorum sancto. Melito Asianus genere præsul Sardensis, philosophus Christianus librum M. Antonino pro nostra religione dicauit, scripsit & alia plura. Huius elegans & declamatorium ingenium Tertullianus commemorat. ex Hieronymo & Eusebio libro IIII. Melitus orator Atheniēsis qui Socratem accusauit, æmulus Periclis in rep. unde pulsus dux Samiorum factus bello nauali contra Sophoclem ducem Atheniensium uenit. Alter poeta tragicus, qui ut du-

Maximianus

Maximinus

Maximæ

uirgines

Matthæus

Marullus

Trib. Pleb.

poeta

Marullus

grammaticus

Masinissa

Iugurtha

Masurius

Mauricius

Meccenas

Mechophanes

pictor

Megabyzus

Melanthus

medicus

Melanthus

poeta

Sp. Melius

Aurius

Melinus

Melito

Melitus

orator

Melitus poeta

rus

- Meletius** rus taxatur ab Aristophane . σκολιά μελίτου καρκώρ' αυλημάτων . Suidas . Meletius præful in Aegypto Arrianæ sectæ, unde Meletiani dicti sunt . Nam ab initio ob metum sub Diocletiano principe fidei desertor fuit . Deinde sacrificauit . Arrianis demum adhaesit . Sectatores habuit plures, eos præsertim qui tunc Petro præfule Alexandrino Orthodoxæ fidei aduersabantur, author Socrates in historia tripartî . Meletius è Sebastia Armeniæ ciuitate contra decretum concilij Arrianus fit præful Antiochiæ . Qui tamen inde rursus pellitur in exilium, quod præter opinionem ipsorum non Arrij, sed nostram fidem defendere cœpisset, quem magna pars Antiochenium secuta, ab errore depulsa est . Eusebius .
- Meleus** Pelasgus profugus à patria, dum Pythiam de sede consuleret responsum tulit : *ᾠσα γῆ ᾠσις* . Omnis terra patria . quod à quodam poeta usurpatum . Omne solum fortî patria est . ex quo prouerbium uenit . meminere ipsius Mnaseas & Dionysius Chalcidensis . Ex libro prouerbiorum .
- C. Melissus grammaticus** C. Melissus Spoletinus grammaticus muneri datus Mecœnati ac manumissus ab eo, author Tranquillus . Melissus Sarmius Parmenidis auditor, philosophus ciuibus suis charus, quibus præcepta plura dedit, rempublicam administrauit, classiq; in bello præfuit Olympiæ . LXXXIII . ut refert Apollodorus .
- Melisandrus** Melisandrus Milesius Lapitharum & Centaurorum bellum scripsit, ut author Aelianus de uaria historia .
- Melchisedech** Melchisedech Hebræi Sem filium Noe putant & usque Aaron sacerdotem uixisse . Rex igitur Salem id est Hierosolymæ primus & sacerdos fuit, qui nouum sacrificij genus deo panem & uinū obtulit . Abraamo ex uictoria redeunti obuiam processit . Primus item qui typum domini hostri gessit . Nam eius genealogia ignoratur, sicuti & Christi, sine humano patre, secundum uero diuinitatem ineffabilis . Rex etiam fuit Christus, & sacerdos, & seipsum deo loco sacrificij obtulit .
- C. Memius** Cn. Memius anno ab urbe condita CCCCXXX . deuictis nauali prælio præcis Latinis ac Antiatis eorum rostra nauium ærata in foro posuit, appellariq; forū rostra cœpit . ut author Liuius VIII .
- Menander poeta** Menander Atheniensis Comicus nouæ comœdiæ, strabus fuit lumine, mēte acutus, amore in mulieres insanus, scripsit fabulas LXXXVIII . & epistolam unam ad Ptolemæum regem, aliâq; nonnulla soluta oratione . Hæc Suidas . Quintilianus autem de eo sic . Menander meo iudicio diligenter lectus ad cuncta quæ præcipimus efficienda sufficit . Ita omnem in uita imaginem expressit, tanta in eo inueniendi copia & eloquendi facultas, ita est omnibus rebus, personis, affectibus adcomodatus, ut omnibus eiusdem operis authoribus tenebras obduxerit . Plinius autem sic . Menandro in Comico socco testimonium regum Aegypti & Macedoniae contigit, classe per legatos petito . Maius ex ipso, regni fortunæ prælata literarum conscientia . Ex hoc authore nihil ad nos peruenit, quod Græcorum seueritas Christianorum, longe præstantior nostra, hos diu Comicos sustulerit .
- Menander sophista** Menander Laodiceus sophista scripsit commentarios in artem Hermogenis & in præexercitamenta Minutiani . Suidas .
- Menander Magus** Menander alius Simoni mago succellit, & ipse quoque genere Samarita, non solum eius referens impietatem, sed longe superans maioribus portentis efferebatur, sese seruatore dicitans ex Olympo ad hominum salutem demissum, docensq; nullo pacto angelos ab hominibus uinci, aut cogi posse quàm artis magicæ disciplina, & baptismo ab eo traditis, ex quibus profectio immortalitas humano generi proueniat . Quæ omnia ex libris Irenæi scire per facile fuerit . Sed & Iustinus de ijs ipsis, in quibus Simonis fecerat mentionem, etiam de hoc talia quædam scribit . Eusebius libro III .
- Menalippides pater & F.** Menalippides poeta Melius genere Olympiad . LXXV . scripsit Dithyrambicorum plures libros & poemata epica, & epigrammata, & elegos . Huius ex filia nepos Menalippides iunior: item poeta, scripsit Lyrica & Dithyrambica . Vixit, mortuusq; est apud Perdicam regem .
- Menebrates medicus** Menebrates Syracusanus medicus, nullam dicitur accipere solitus mercedem medendo . Curabat in primis sacrum morbum, tantum hac mercede contentus, ut liberati se esse ipsius seruos faterentur, Se uero Iouem appellabat .
- Menebrates poeta** Alter quoq; Menebrates Comicus fuit . Fabula ipsius *μανέκτωρ ἢ ἐρμιονεύς* . Suidas . De superiore Menebrate Aelianus de uaria historia scribit: eum Philippi Macedonis fuisse medicum, tantaq; adrogantia, ut se Iouē appellaret: Philippoq; hoc modo scriberet . Menebrates Iuppiter Philippo *ἐὺ πλάττω*, id est felicitatem . At ille respondit: Philippus Menebrati *ὑγιαίνω* : id est sanitatem .
- Confulo

Confalo enim ut ad Anticyræ loca te conferas: planè significans ei elleboro ad stultitiæ
 remedium opus esse. Menedemus nobilis inter Socraticos philosophus, Phædri discipu-
 lus, pauperis architecti filius. Nihil unquam scripsit: ut author Antigonus Carystius.
 Decessit annos natus septuagintaquatuor, ut Diogenes ait. Menedemus Lampfacenus
 Cynicus secta, in tam prodigiosam uenerat superstitionem, ut sumpto habitu furia cir-
 cumiret, dicitans se exploratorem ex inferis uenisse, delaturum dæmonibus mortalium
 peccata. Pullatus ambulabat, cum tunica talari, adstricta puniceo balteo. Caput arcadi-
 co pileo contactus, cothurnis tragicis, barba promissa, uirga in manu. author idem. Me-
 næchmus Proconnesius philosophus Platonius, scripsit libros tris in libros Platonis de
 repub. Menæchmus alter Sicyonius historicus, scripsit historiam Alexandri magni. me-
 minit utriusque Suidas. Menæchmi fabula Plautina. C. Menius quum domum suam
 Catoni & Flacco Coss. uenderet, ut ibi basilica ædificaretur: excepit ius unius columnæ
 super qua tectum proijceret, ut inde ipse & posterius eius spectare munus gladiatorium pos-
 sent, quod tunc in foro dabatur. Ex illa igitur columna Menia, uocitata Meniana ædificia,
 Pedianus. Menius item præsul Catalaunensis à Petro institutus, & unà cum Dionysio
 in Galliam missus. Menas uir Aegyptius, & martyr sub Diocletiano in Phrygiæ parti-
 bus: ubi sub Agricolo duce merebat. Alter professor natus inter Samnites, in solitudine
 uiuens ac paupertate. Tantum apes in agello curabat: dona tamen non deerant adeun-
 tium eum: quos à malis auertere ad bonaq; conuertere solebat. Fuit Gregorij tempore,
 qui hæc in dialogo libro III. narrat. Menippus Phœnix secta Cynicus: nihil memoria
 dignum edidit, porro ipse, libriq; eius ridendi. Cumq; habendi cupidissimus esset, bonis
 amissis, laqueo uitam finiuit. author Diogenes: qui sex alios, quanquam minime claros,
 huius nominis commemorat. Suidas uero alium addidit, qui fuit poeta Comicus: eius fa-
 bula κέκρωτες. Menippus item alius Stratonicensis, in tota Asia disertissimus, præceptor
 Ciceronis: ut ipse in Bruto testatur. Alium Macrobius adducit Menippum, quem philo-
 sophum & seruum fuisse tradit: scripsisseq; libros quos imitatur in satyris Marcus Varro:
 quas Menippeas uocauit, alij uero Cynicas. Menelaus poeta Aegæus scripsit Thebaida
 libris VI. & alia. Suidas. Mesomedes penultima producta, poeta Hadriano principi
 charissimus: scripsit in laudem Antinoi liberti sui. Suidas. Meson astrologus, ex his unus
 qui ab Atheniensibus adscriptus fuit nauigaturis in expeditionem Siciliae, onus detrecta-
 re cupiens, tempestatem futuram prædixit. Cumq; propterea minime proficeret, simu-
 lauit insaniam, atque hoc modo missionem habuit. Feliciusq; hoc illi cōtigat quàm Ulyssi.
 Cuius ficta insaniam à Palamede detecta & accusata fuit. Aelianus de uaria historia. Metelli
 plebei suere, ut ait Liuius, uerum clari uictorij & magistratibus, Cæcilijq; omnes appel-
 lati: Quorum primus Quintus Cæcilius Metellus Cæcus & Pont. maximus: quam orbi-
 tatem contraxit, dum sacra ex incendio ædis Vestæ rapuit. Prius enim primo bello Puni-
 co aduersus Pœnos speciosissimum egit triumphum, XIII. ducibus hostium, & CXXX.
 elephantis in eo ductis. Item quod pontifex esset A. Posthumium Cos. quoniam idem &
 Flamen martialis erat: cum ille ad bellum proficisci uellet, non passus est à sacris recedere.
 Liuius XIX. Q. Cæ. Metellus à domita Macedonia Macedonicus uocatus: prætor Pseu-
 dophilippum, & Achæos, quos bis prælio fudit, triumphandos Mumio tradidit. Inuisus
 plebi ob nimiam seueritatem, & ideo ob duas repulsas cōsul ægre factus, hostes in Hispania
 domuit. Quumq; omnia proprio & subito ageret consilio, amico cuidam quid acturus esset
 roganti: Tunicam, inquit, meam exurerem, si eam consiliorum meorum consciam existimarẽ.
 Hic quatuor filiorum pater, supremo tempore, humeris eorum ad sepulcrum elatus est: è quibus
 tres consulares, unum etiam triumphantem uidit. hæc Cæcilius. Cicero autem de eodem.
 Q. Metellus is cui consulares filij suere, in primis est habitus eloquens, qui pro L. Cotta di-
 xit, accusante Africano. Cuius & alia sunt orationes. Gellius quoque ostendit hunc inter
 principes sui temporis oratores fuisse, characteremq; dicendi eius ponit ex quadam oratione,
 quam in triumpho suo habuit. De hoc item Liuius LX. ait, q; Censor cum Q. Pompeio
 fuit, & ab Attilio Labeone trib. pl. de saxo deijci iussus: q; in legendo senatu ab eo præteritus
 fuit: quod ne fieret alij tribuni auxilio suere. In ea etiam censura legẽ tulit, ut omnes uxorem
 ducere cogerentur: extabatq; eius oratio super hoc habita, quam Augustus quum de ma-
 ritandis

Menedemus
Cynicus

Menæchmus
historicus
C. Menius

Menius præ.
Menas duo

Menippus
philosophus
Menippus
poeta
Menippus or.
Menippus phi-
losophus
Menelaus
poeta
Mesomedes
Meson

Metellus
cæcus

Metellus Mar-
cedonicus

- ritandis ordinibus ageret, uelut eo tempore scriptam, in senatu recitauit. Felix præterea appellatus ob rerum successum, quodq; ut supra narraui, elatus à filijs consularibus, quos Plutarchus de fortuna Rom. nominat, Q. Balearicū, L. Diadematum, M. Metellum & C. Metellum Caprarium. Ex quibus Q. Metellus Balearicus, à uictis eis insulis dictus est, L. Metellus Diadematus, siue Vittatus appellabatur. Plutarchus in Coriolano. In Metellorū inquit, familia fuit, qui Vittatus appellaretur, à uitta, qua ulceris tegendi gratia frontem obligabat. Hunc Plinius Diadematum uocat. meminit eius & Cicero pro reditu suo. Q. Cæ. Metellus Numidicus, de Numidiæ rege Iugurtha triumphauit. Deinde Censor, quia eum qui se Ti. Gracchi filium mentiebatur, in censum non receperit: idem q; in legē Apuleiam per uim latam, iurare uoluerit: in exilium actus, Smyrnæ substitit. Claudia exinde rogatione reuocatus, quum in ludis forte de reditu literas in theatro accepisset, non prius legere dignatus est, quàm spectaculum finiretur. Metellum sororis suæ filium laudare noluit, quod is olim iudicium & leges detrectarat. Cæcilius. Huius Numidici filius Quintus Metellus Pius appellatus, quod patrem assiduis precibus ac lachrymis ab exilio reuocauerit: prætor bello sociali Marforum ducem interemit: Consul in Hispania Herculeos fratres compressit: Sertorium expulit. Adolescens in petitione præturæ & pontificatus, consularibus uiris prælatus est. author Cæcilius. Valerius uero huius dedecora, mutationeq; morum commemorat his uerbis. Metellus Pius uir quondam abstinentissimus, aduentus suos in Hispaniam ab hospitibus, aris, thure, attalicisq; aulæis lato animo excipi patiebatur. Cum lautissimis epulis apparatusimos ludos interponi sinebat: cum palmata ueste conuiuia, cum coronis celebrabat: & cuius adolescentia priscos uidit mores, senectus nouam exorsus est luxuriam. Liuius quoq; LXXXIX. Hic ait inter proscriptos à Sulla quum ad posticum uxoris suæ adcessisset, & admissus non fuisset, ibidem se transuerberas fores sanguine respersit. Q. Metellus Creticus, à deuicta Creta uocatus, propinquus illius Metelli, qui æquo imperio contra Hispanos pugnauerat, à senatu fuerat prius in Cretam missus, quàm aduersus piratas Pompeius proficisceretur. Hæc enim insula fons secundus piratarum erat, multosq; in ea prædones ab se comprehensos sustulerat. Multiq; etiam obfelli in ea in deditioem Pompeio se potius dabant, tanquam ea prouinciæ eius pars foret. Pompeius igitur literis acceptis L. Octauium ad Metellum misit, denunciatum uti abstineat, & ad ciuitates uti ne pareant. Quem Metellus despectum habens rem prosequitur, deq; piratis supplicium sumpsit, ac uictoriam reportauit, exemplum obijciens Achillis, cui non uirtuti datum fuit, quod Hectorem ab iniuria aliorum Græcorum prohiberet, ut cædi suæ reseruaret. ex Plutarcho in Pompeio. L. Metellus Delmaticus, à uictis Delmatis, author Pædianus in actionem tertiam contra Verrem. L. Metellus nobilis adolescens, author coniurationis inter iuuenes Rom. fuit deferendæ Italiæ tempore Annibalis, & ad regem aliquem confugiendi. Qui stricto gladio à Scipione Africano tunc tribuno, super eis, adactiq; sacramento repressi sunt. Metellus alius tribunus pleb. qui Cæsari ærarium inuadenti restitit. Cui Cæsar inquit. Non adolescens armorum atque legum tempus est: eumq; arma intentando absterruit. Metelli Celer & Nepos, Ciceronis tempore, quos ipsemet in causis quidem uersatos non esse, tamen non sine ingenio, nec indoctos. Nepotis pater fuit Q. Metellus Nepos Balearici filius, Macedonici nepos, qui consul fuit cum T. Didio. Accusatus à Curione, moriens filium iureiurando adegit, uti Curionem accusaret sui accusatorem, qui iussa fecit. Hic est Metellus cum quo postea Cicero similtates gessit, ac prætor Siciliæ Verri successit. Alius item eius tempore prætor urbanus erat: tertius cõsul cum Q. Hortensio. Hæc Pædianus. Messalæ cognomentum prius indidit familiæ Valeriorum, Valerius Messala, qui primo bello Punico Cos. Messanam expugnauit, ac Carthagam: primusq; tabulam picturæ prælij quo Hieronem & Carthaginenses in Sicilia uicit, proposuit in latere curiæ Hostiliæ. anno urbis ccccx. Idem horologium Romæ portauit, secundus à Papyrio cursore, qui ante annis XLII. publice constituerat solarium. Postremo Nasica aqua diuisit horas, Plinius. Duos oratores Messalas, senem, & iuuenem Quintilianus cõmemorat. Quorū iuuenē Plinius testatur, cum à morbo graui relipisceret nominis sui oblitum fuisse. Quintil. item de S. litera librum, & item aliū de familijs Rom. scripsisse, in Augusti dignationem & amicitia uenisse: idq; argumētum q; teste Tranquillo senatus

sentas per eum patriæ patris ei nomē obtulit. Metrodori tres in primis memorabiles. Lam
 pfacenus Epicuri discipulus, fidissimusq; amicus, Strabone Diogeneq; testibus, qui X VII. *Metrodori*
 annis nunquam ab eo discessit. Decedens annorum L IIII. liberos suos Epicuro commēda- *tres.*
 uit. Metrodorus Atheniēsis Carneadis auditor, ut Cicero de Oratore testatur, pictor & phi-
 losophus fuit. Itaq; quū L. Paulus deuictō Perseo petiisset ab Atheniēsis, ut ei quā pro-
 batissimum philosophum mitterent ad erudiendos liberos, simulq; & pictorem ad excolen-
 dum triumphum, in utroq; illi Metrodorum elegerunt. Hunc & Carneadem usos fuisse ma-
 gnopere memoria artificiali Cicero est autor. Metrodorus Scepsius, qui è philosophica uita
 in ciuilem migravit, magna ex parte in suis scriptis oratorie loquitur, & nouo quodā dicēdi
 genere usus est, quo multos deterruit. Propter nominis famam, quanquam pauper erat, cla-
 rum tamen coniugium apud Carthaginenses adsecutus est. Quumq; in amicitiam Mithri-
 datis regis uenisset, ad eum cū uxore migravit, in honoreq; fuit. Nec diu feliciter cessit. Nam
 legatus ab eo ad Tigranē missus, à rege desciiuit, Tigranes eum inuitum regi remisit, qui seu
 regis opera, seu morbo, in itinere excessit. Hæc Strabo. Methodius Tyri Præsul, libros ad- *Methodius*
 uersus Porphyrium, aliosq; aduersus Origenem edidit, multaq; alia quæ lectitatur. Excessit
 ad extremum martyr in Chalcide Græciæ. Hieronymus. Metius Geminus dux Tusculano- *Metius gemi.*
 rum, superatus à Romanis bello Latino. Metius Curtius, Sabinorum dux cōtra Romulum *Metius Curt.*
 ob raptas Sabinas acriter pugnauit. Metius Suffetius, dux Albanorum, quod contra fœdus *Metius Suffe.*
 societatis in bello Fidenatum animum ancipitem & infidum gesserat, iussus est in concione
 à Tullo hostilio quadrigis discerpi. Liuius I. Meuius & Bauius mali poeta, Vergilij amuli,
 ut ipse in Bucolicis. Qui Bauiū non odit, amet tua carmina Meui. Horat. Male soluta nauis
 exit alite Ferens olentē Meuiū. Messalianorū, quos oratores, aliosq; nomin *Meuius poe.*
 pollant, exorta secta, Valentis & Valentinianorum temporibus. li enim cuiusdā demonis *Messalianorū*
 effectum expectant, quem S. spiritum arbitrantur. Reſciunt opus manuum tanquam ma- *secta.*
 lignum, somno ocioq; indulgent. Principes sectæ Datoſius & Phibas atq; Dalphidius erāt.
 Quos agentes apud Edessam urbem, Flauianus Præsul Antiochenus iussos ad se uenire re-
 darguit, habita longa cū Dalphidio præsertim disputatione. Theodoritus in historia triper-
 tita. Minucios & Minucios ac Munacios diuersas Romæ domos, nequis erret, ex marmorū *Minucij*
 testimonio fuisse deprehēdimus. Tybure nanq; in templo sancti Vincentij sic legitur. L. Mi- *Minucij*
 nucius Natalis Cos. Aug. Cos. Augur leg. PROPR. Prouinc. Mœsiæ inferioris uotis V. S. *Munacij*
 C. Et in eadem urbe in templo S. Archægeli idem nomen Grace scriptū reperitur, *ασκληπίου*
σωτήρι κ. μινικουοσ ναταλιος ὑπατος, αντύπατος λιβύης, αυγυρ, πρεσβυτης ηδη ανίσρατηγος σεβάσε Μυ
σίας φη κατά, η νόον και τιν βωμόν ανέθηκεν. Minutiorum uero & nominis, & nobilitatis plura *Minutius Au*
 testimonia. Primus in ea familia qui claritatē habuerit T. Minutius Augurinus, Præfectus *gurinus.*
 annonæ sub Cincinnato Imp. SP. Melium regnum adfectare, concionesq; & arma & conci-
 lia domi habere, largitionē quoq; facere primus deprehendit, ad Cincinnatumq; detulit, ob
 quam rem boue ab eo aurata extra portam Trigeminam donatus est: authores Pli. Liuius. *Q. Minutius*
 Q. Minutius cos. contra Volscos & Sabinos bellum gerens, & ab eis in Algido obsessus, à *consul.*
 L. Q. Cincinnato Dictatore liberatus est. Quare & à Minutio & ab eius exercitu corona ob
 fidionali donatus est. Hic etiam præter imperium Dictatoris pugnans, pro Consule legatus *Q. Minutius*
 apud exercitū relictus est. Liuius. Qu. Minutius Thermus cum L. Cor. Merula Cos. factus *Thermus.*
 cum Liguribus in agro Pisano feliciter pugnauit, interfectis ex eis ix mil. reliquis in fugam
 conuersis. Idē legatus C. Manlij Consul missus, uti iuramentū ab Antiocho fœderis, quod
 cum eo Manlius iniuerat acciperet, uerberatus: deinde in eiusdē Manlij exercitu pugnādo,
 paulopost extinctus est. Liuius. M. Minutius Rufus magister equitum ferox & temerarius, *M. Minutius*
 criminando Fabiū max. dictatōrē tanquam timidum & segnem, effecit ut populi iussu im- *Rufus.*
 perium ei cū Dictatore æquaretur. Diuisoq; exercitu, cum iniquo loco cōflisset, & in maxi-
 mo discrimine eius essent legiones, superueniēte cū exercitu Fabio liberatus est. Quo benefi-
 cio uictus, castra cum eo cōiunxit, & patrē eum salutauit. Liui. xxij. C. Minutius in cōcione *C. Minutius*
 Brutiū Consulē admonuit, nō esse sequendā Collatini collegæ sententiā de reddendis bonis
 quæ Tarquinij per legatos petebāt, ne his cōtra patriā uterentur, nec eum suspicione uacare,
 quod propinquus illorū esset. Plutarch. in Publicola. T. Minutio & L. Posthumio Coss. in *T. Minutius*
 Samniū missis, ad Tifernum pugnatū, ut Liuius ix. Ex quo Tifernū non in Vmbria ubi nūc *Tifernum*
 ponitur, esse apparet, ut Ptolemæo itē scribitur. Minutius Felix Roma nobilis causidicus, *Minutius Fe.*
 L sub

- sub Hellogabalo scripsit dialogum Christiani & Ethnici disputantium. Hieronymus & La
Minutia ctantius. Minutia uestalis suspecta propter mundiorē cultum ad portam Collinam dextra
Mida uia strata, defossa. Scelerato campo ab inuiso ideo loco nomen factū est. Liuius lib. viij. Mida
 rex Phrygiæ ditissimus, cuius fabula Ouid. teste lib. xi. Silenū Bacchi ministrū captum Phry
 ges apud Tmolium montē, ad Midam perduxerūt. Quem rex cum dimittere iussisset à Bac
 cho gratiā hanc cōsecutus, ut quicquid tangeret aurū fieret. Quod tandem cum animaduer
 teret ei officere, rursus petijt ut restitueretur in pristinum. Iterū de eo narratur: Pane & Apol
 line de fistula cōcertantibus, iudiciū pro Pane tulisse. Iratus Apollo, stultam ei mentē, auricu
 lasq; asini pro signo dedit. Ille calare cōtendens, tandem à seruo cōspicitur, qui secreti impa
 tiens in scrobem terræ clam quid uiderat retexit: unde arūdines enatae, ac uento agitatae, uo
 cem eandē referebāt. Quod Persius noster pulchre usurpauit, quum stultitiam suorū tempo
 rum prodere uellet. Auriculas asini quis nō habet? Mithridates rex Ponti, ut est autor Tro
 gus lib. xxxvij. ob auxiliū aduersus Aristonicū Romanis latum, Syria maiore donatus fuit,
 mortēq; repentina interceptus, filiū reliquit item Mithridatem, cuius ea postea magnitudo
 fuit, ut omniū barbarorū ante se gesta superarit. Bellum cum Rom. annis xli. uaria uictoria
 gessit, Asiam occupauit, Q. Oppiū Procons. & Aquiliū legatum in uincula coniecit, iussuq;
 eius quicquid ciuiū Rom. in Asia fuit, trucidatū est. Rhodū, quæ sola in fide permanserat, op
 pugnavit, Athenas per Archelaū Præfectū occupauit, qui uictus à Sulla est, paxq; cum rege
 facta: ita ut Bithynia (nam cū Nicomede rege societate iniuerat) Cappadociāq; & Asia cer
 deret. Deinde deficiens à Lucullo apud Cyzicū superatus, ad regem Armeniae Tigranē con
 fugit, finisq; belli fuisset, si Romanos præda à persecutione non auertisset. Postremo à Pom
 peio, qui Luculli uictoriae successerat, in Bosphorū fugatus, ac penitus subiugatus. Pontus
 in prouinciā redacta. Pharnaces in amicitia à Pompeio receptus, ac Bosphori rex factus,
 atri Mithridati bellū intulit: ille in regia obsessus, uenenū sumpsit, quumq; parū proficisset
 à milite Gallo adiutus ac interfectus est: nam cōtra uenenū quotidie utebatur antidoto. Plin.
 libro. xxij. cap. ix. In sanctuarijs inquit, Mithridatis antidoti cōpositio inuenta à Pompeio, è
 duabus nucibus siccis, & ficis totidē, ac rutæ folijs xx. simul tritis, addito salis grano, quod ie
 iuno dandū cōtra uenenū. Ipse quoq; tāta memoria fuit, ut teste Valerio linguas xxij. popu
 lorum, quibus imperitabat, probe teneret. Exercitationi & uenādī studio adeo intētus, ut se
 ptem annis neq; urbis, neq; ruris tecto uteretur. Hypsicrateā cōiugem in omnibus bellis ad
 iutricem, armatāq; habuit crudelis alioquin in suos: nam & Laodicen cōiugem & sororē,
 præterea matrē, fratremq;, ac filios tris impuberes, & totidē filias interfecit. In omnibus bel
 lis c l x. è suis amisit. Post eum Polemon in Ponti parte successit. Zenonis oratoris filius è
 Laodicea Syriae ob eius merita, Antonio primū, deinde Augusto concedentibus: post eum
 uxor eius Pithodoris cum filijs. Strabo xij. Milo Crotoniata athleta nobilis: quē cum con
 stitisset nemo uestigio educebat, malum tenenti nemo digiros corrigebat. Idem in Olympia
 bouem in humerū iustulit: tandem sibi nimiū credens, quum in sylua ingētem uidisset arborē
 rem caudice discissam, immisissis manibus penitus discindere cupiens, reclusisq; fissuris defi
 ciente conatu se feris lacerandū præbuit: autor Valerius. T. Annii Milo è Lanuuiō Muni
 cipio, familia Papia, adoptatus à T. Annio auo materno, cliēs Ciceronis in causa cædis Clo
 dianæ: author Pedianus. Hic cū ob eam causam cædis exularet Massiliae, uidissetq; Cicero
 nis orationē pro se scriptam, longe meliorē atq; ipse habuerat, dixisse fertur, si sic orasset Cic.
 nō ego Massiliae lumbricos legerem: autor Dion in Romanorū historia. Ex quo ostenditur
 eum domi interpollare solitū postea orationes. Hunc Milonē sumptu profusum aëris alieni
 D c c. mil. L L S. debuisse inter prodigia Plinius ponit. Mithæcus grāmaticus, scripsit de ob
 sonijs, de canibus, & alia. Suidas. Minitianus sophista Atheniensis Galieni principis tempo
 re, scripsit artē rhetoricam, præexercitamenta, & diuersas orationes. Idem. Minitates martyr
 Florētinus sub Decio, in monte ubi nūc eius uisitur templū, iugulatus. Micon pictor Tima
 reten filiam habuit eandē & discipulam, quæ & ipsa optime pingebat. Plinius. Myrmecides
 & Callicrates in opere admirandi. Hic quadrigā cum agitatore ex ebore, quā musca alis, &
 nauem quam apicula pennis integeret, fabricauit. Ille Myrmecides formicas tam tenues, ut
 membra uidere uix liceat: autor Aelianus de ua. hist. Myron Syracusanus statuarius, cuius
 Myrtinus uacca multorū poetarū epigrammatis celebratur. Alter Atheniēsis, ut Pausanias. Myrtinus
 poeta comicus Atheniēsis, frater Hermippi comici. Fabula ipsius Ἰταρόωνες, ἔργατες, Suidas.
 Mimnemos

Mymnermus Colophonius elegiarū poeta ac tibicen, ut Strabo scribit, quem Propertius se
 imitari fatef. Milciades primus qui cōdidit Cheronefsum, alius Gypfei filius, tertius Cimo
 nis, dux inuictiffimus, qui Dareū in cāpis Marathonijf uicit. Est & quartus Hieronymo Eu
 febioq; cōmemoratus, qui Cōmodi principis tēporibus aduersus Iudæos gentesq; apologe
 ticum pro nostra religione diligētiffime scriptū Imperatori dicauit. Mnesimachus poeta me
 diaz comœdia: ipfius sunt ἱπποπόροφος, ἐδδοιος, ἐλίπποθ, ut Athenæus in Dipnosophiftis.
 Mnafeas Berytius scripfit de arte oratoria, & de dictis atticis. Suid. Mopfi tres, unus Athe
 nis Mopfo patre, alter ex Apolline & Manto Tyrefiæ filia natus, uates, & Argonauta, qui
 & Mopforū oppidū in Theffalia ædificauit: autor Stra. Montanus, qui Vatienus prænomi
 ne appellatus est, orator Narbonenfis, in Balearibus infulis mori, illuc à Tyberio principe
 relegatus: autor Euseb. De hoc est Martialis. Docti patria Narbo Vatieni. Est item alter hæ
 reliarcha natione Phryx, cuius fectatores Cataphrygæ appellātur. De quo Apollinaris ait.
 Vicus quidā dicitur apud Myfiam Phrygiæ, qui appellatur Ardaban, in quo aiunt Monta
 num quendā qui nuper ad Chrifti fidem uenerat, sub Crate Afia Procos. inanis gloriæ cupi
 ditate incēsum, repente mente alienata proloqui cœpiffe diuerfa ab his quæ effent à maiori
 bus tradita: quæ quū plurimi ut infanū repellerent, nonnulli uero agitari diuino fpiritu putan
 tes, eum fectabantur. Inter quos, Prifca & Maximilla eodē furore & infania refertæ sunt, uati
 cinariq; cū eo exiftimata. Ex Eusebij historia lib. v. Moschus grāmaticus & poeta Syracufa
 nus Aristarchi familiaris, hic fecundus à Theocrito scripfit carmē bucolicon. Suidas. Mory
 chus poeta tragicus & gulæ deditus uoluptati, super qua notatur ab Aristophane. ὁ ἐλάττη
 ἐν γῆ παλάμῃ περὶ μὲν ἐλῆν Μορσίου. Morfimus & Melanthius poetæ Tragici, Morfimi enim
 ut frigidi & detestabilis poetæ meminit Aristophanes. καὶ διδασκοίμῃ βοσάδαρ μορσίμῃ τῆ
 γῆδ' αἰμ, hoc est, eijciā & fibilem. Alterū Apollonius Tyaneus quū uinctus apud Domitianū
 efflet, ut infamem notat, μὴ με κτενέει, οὐ γὰρ εἰμὶ Μορσίμῃ. Quo dicto nusquā cōparuit. Me
 lanthius item ob gulam notatur. Erat enim cinædus, molliq; uita. Suidas. Monothelitæ ex ar
 gumento nomē fumpferunt. Duas in deo uoluntates negabāt. Diuinā uidelicet & humanam,
 quū contrā fit. Nam & multa Chriftus ut homo uoluit, & fecit, doluit, fleuit, orauit. Vt autē
 deus, imperauit uentis & mari. Contra hos celebrata sexta uniuersalis fynodus, anno D C L
 x x x v. Princeps fectæ Sergius Præful Cōftantinopolitanus, Moses tris omnino memo
 rabiles legimus, Iudæos omnis: unū patria Cordubēsem, qui scripfit de sensu legis Iudæorū,
 in librū quem uocāt Talmud. Moses alter Gerundenfis. Tertius legis conditor Pentateuchi
 ante hos omnis & omniū præcepta philosophorū fuit, quæ legiffet, indeq; plura hauiffet Pla
 tonem Auguftinus exiftimat. Typū in omnibus cōferuatoris noftri gessit. De quo uaria scri
 ptores, ut ueritatis ignari prodidere. Tacitus eū exulem dicit fuiiffe, Iudæisq; pulfis ex Ægy
 pto, ducem se præstitiffet, ac eos adhortatū, ut nequaq; deū, hominum ue opem expectarent,
 fed fibimet duci cœlesti crederēt. Et quo firmā in posterū fibi eam gentem haberet, cōtrarios
 cæteris mortalibus ritus indidiffet. Strabo autē fic. Fama est Ægyptios eorum progenitores
 fuiiffe qui nūc Iudæi appellantur. Nam Moses unus ex Ægyptiorū sacerdotibus, quū mole
 ste ferret eorū instituta, in Palæstinā migrauit. Discefferunt cum eo multi, quibus curæ diui
 na erant. Docebat enim quomodo Ægyptij non recte sentirent, qui ferarū imagines deo tri
 buerent, nec Græci qui deos hominum figuris insignirēt. Ac solum id deos esse, quod nos &
 omnia cōtinet, & quam naturā appellamus. Cuius profecto imaginē nemo sanæ mentis au
 deat effingere. Itaq; sine forma colī digno in tēplo oportere, ac semper bonum aliquod expe
 ctare eos qui caste integre & cū iustitia uiuerent, cæteros nequaquā. Modestus & Amonius
 infantes martyres Alexandriæ sub Diocletiano. L. Munatius. L. F. L. N. L. Pron. Plancus de
 quo in Planco diximus. Musanus quidā uir planè doctus, ab Eusebio ac Hieronymo inter
 nostros scriptores ponit, qui M. Antonino imperante librū aduersus quosdam qui Encrati
 tarum fectæ addicti fuerāt, scripfit. Museus Eumolpi filius Atheniensis, primus teste Dioge
 ne. deorū genealogiā uersibus tradidiffet fertur, spharamq; inueniffet. Scripfit amores Erūs &
 Leandri hexametris, qui extant. Decessit Falerijs ut Epigrāma indicat. Eumolpi exanimum
 Musēū terra Falerum, Cōtinet hoc tumulo, pignora chara patris. Museos tris Suidas cōme
 morat: unum Eleusinū Antipheni filium uersificatorē discipulum Orphei, qui scripfit ὑποθή
 κῃ, id est, uitæ præcepta ad Eumolpū filium, uersuum serè iij. millibus. Alterum Thebanum
 Thamyra filiu, ante Troianū bellum, qui poeta Melicus fuit, Scripfitq; hymnos & cantica.

Mymner.
Milciades
quatuor.

Mnesimachus
Mnafeas
Mopfi tres

Montanus
orator.

Montan, her.

Moschus
Morychus

Morfimus &
Melanthius.

Monothelitæ

Moses Cor
dubensis.
Moses Geru
densis.
Moses le
gislator.

Modestus
Munatius
Musanus.

Museus.

Musei tres.

ita. Calcamus rapidas subiecti gurgitis undas, Et Narsen resonans plausus ubi canit. Qui
 potuit rigidas Gothorum subdere mentes, Hic docuit durum flumina ferre iugum. Sed &
 Aquileiam quoque restituit ab Hunnis deletam. Tandem tot rebus gestis, nec ipse inuidi-
 am superare potuit. Insimulatus à Romanis avaritiæ & tyrannicæ administrationis apud
 Iustinianum & eius uxorē, literas ab eis ignominia plenas accepit, uti uidelicet Eunuchus
 ad colum & pensum rediret. Ille iratus, ducam inquit, tale pensum, talemq; ordiar telam, quæ
 extricari facile non sit. Itaq; è Pannonia Longobardos euocat, iamdiu Romam inuadere cu-
 pientes. Ipse uero paulo post excessit Romæ, cuius cadauer loculo plumbeo Cōstantinopo-
 lim delatum est. **Narcisus** Præsul Hierosolymitanus, doctrina sanctitateq; clarus, quum ini-
 micorum atq; inuidorū insectatione coactus esset fugere, atq; aliquamdiu delitescere, alius
 populo Præsul surrogatur. Tandem quū inimici iam diuersa uia sublatis essent, iubente deo,
 improuisus, gratissimusq; omnibus rediit, quum extinctus putaretur. Vbi uero iam longæ-
 uus, Alexandrū sibi coadiutorē adsciuit, qui postea successit, uixit annos **C X V I**. Ex Eusebii
 historia. **NAVATVS**, seu Nouatus, ut nonnullis placet, hæresiarcha, presbyter Romanus,
 animo tumidus, sectam Nouatianorum constituit. Qui sese Catharos, id est, mundos, ac pu-
 ros appellabant. Quamobrem cogi concilium in urbe sexaginta Præsulū necesse fuit, in quo
 Nauatum damnarunt. Cuius rei meminit Fabianus Pont. urbis in epistola ad Fabianū An-
 tiochie Episcopum. In qua scripsit Nauatū lapsū fuisse cupiditate præsulatus, quam cum
 dissimularet, apparuit nihilominus paulo post Præsul, maximeq; plebem deceperat, quod
 uiros quosdam bonos sibi adiūxerat, à quibus postea facile cognitus ac relictus est. A deoq;
 stultus, ut Eucharistiam populo præbiturus, prius eos iurare cogeret, se nunquam relicto,
 Cornelium Pontificem secuturos. Cyprianus præterea librum super hoc edidit elegantissi-
 mum, ubi lapsos cum eo ad pœnitentiam exhortandos, & obstinatos à cæteris arcēdos ad-
 monet. Ex Eusebii historia. **Neocles** philosophus Atheniensis, frater Epicuri, scripsit de secta
 sua. Nepos cognomentum Romanum ex luxuria inditum. Sic Metellus Nepos, & Corne-
 lius Nepos. Nepos hæresiarcha è Cæsarea Philippi, de quo Dionysius Præsul Alexandrinus
 apud Eusebiū libro vii. sic scribit. Episcopus quidam erat in parte Ægypti Nepos nomine,
 qui more Iudæorum de his quæ nobis futura promittebantur, sentiebat: Mille annos uideli-
 cet sanctos cū Christo regnatos in terris, in libidine & uoluptate: errorēq; tam impuden-
 tem autoritate ac testimonio Io. apostoli uaticinij tueri conabatur, librū insuper eius sectæ
 scriptitando. **Nestor** Alexandrinus Academicus, qui Marcellum Augusti sororis filium eru-
 diit, ac post Athenodorū, eius ciuitati præfuit, ducibus ac ciuibus acceptus. Strabo. Nestor
 è Lycia regione, pater Pisandri poetæ, uersificator tempore Seueri principis scripsit Iliada
νεστωριανὰ, siue *ἄσοιχεῖωτον*, hoc est sine ordine literarum ab Homero positarū. Tryphio
 dorus uero similiter ad eius imitationē scripsit Odyssæā. Suidas. **Nestorius** Germanicianus:
 est enim Germanicia Syriæ ciuitas, quod castitate cæteros antecedere uideret, Præsul Con-
 stantinopolitanus electus, postero die orationē habuit ad populum & Imperatorem, adro-
 gantia plenam, sese cælum eis daturū promittēs. Hic igitur Paulum Samosatenu, Manetē,
 Apollinarem, ac Photinū ante se imitatus, Christū tantum hominem esse dicitabat, duas
 omnino negando naturas. Aduersus quē Cyrillus præsul Alexandrinus, indicto bello mul-
 tas conscripsit epistolas, quæ adhuc extant: reclamāte quādoq; Ioanne Chryostomo, & Cy-
 rillum obiurgante, quod ob nimiam eius in Nestoriū insectationē, ecclesiam perturbaret. Ex
 historia tripertita. Contra hunc celebrata tertia generalis synodus sub Theodosio iuniore.
C. Neuius poeta comicus, epigrāma sibi posuit plenū superbiæ Cāpanæ. Immortales morta-
 les si foret fas flere, Flerent diuæ Camœnæ Neuiū poetā, Itaq; postq; Orci traditus est thesau-
 ro. Obliti sunt Romæ loqui Latīna lingua: author Gellius. Varro autē in libro de poetis, di-
 cit eum stipēdia fecisse primo bello Punico, idq; bellum carmine scripsisse. **Neemias** prophe-
 ta F. Helchiæ, inter captiuos Hebræos pincerna Artaxerxis erat. Miseratus suorum cōditio-
 nem, facta à rege potestate Hierosolymā rediit, muros urbis restituit, easq; simul cum Esdra
 & populo suis ad deū precibus dedicauit. Postremo in Persidem rediit, Susisq; extinctus ac
 sepultus, ut scribitur in sacris uoluminibus. **Nicandrus** Colophonius grāmaticus & poeta,
 & medicus tēpore Attali iuuenis illius qui Gallogræcos uicit. Scripsit de Theriaca cōtra ue-
 nenū, de agricultura. Curationū collationes, prognostica Hippocratis uersibus edidit, aliaq;
 cōplura. Suidas. Cicero autē de orat. sic ait, Nicandrus homo ab agro remotissimus: de agri
 cultura

Narcisus
Præsul.

Nauatus.

Neocles
Nepos cogno-
mentum.
Nepos hære-
siarcha.

Nestor gram.

Tryphiodor.
Nestorius

C. Neuius

Neemias

Nicandrus

- cultura tamē scripsit, tanta uis est eloquētia. Nicandrus & Martianus sub Maximiano maty
Nicanor tyres apud Atinam ciuitatē. Nicanor Herma Alexandrinus grāmaticus sub Hadriano prin
 cipe, aequalis Hermippo Berytio. Scripsit de Stigme apud Homerum, & differētia ipsius in
 sensu, & de Stigme in uniuersum libros vi. Suidas. Alter Neuius Nicanor ante hunc, inter
Nicetes grāmaticos à I ranquillo refertur. Nicetes Smyrnaeus sophista in Hadriani principis digna
 tione, ab eoq; Musaeo Aegyptio adscriptus fuit. Quū causas tentaret, foro etiam aptissimus
 uidebatur. Adeo ingenium ad utramq; dicendi rationem accōmodauit, ut iudiciale sophisti
 ca quadam facultate exornauerit. Sophisticū uero & umbratile forensibus aculeis roborauit.
 Genus dicendi antiquū ac politum retinuit. Lasciuus nihilominus ac dithyrambicus ui
 sus. Cuius sententiā ac paradoxā quasi bacchantes thyrsi, mellis, lactisq; copiam præbere ui
 debantur. Ad rempub. non accessit, quum se timere diceret magis laudantem populū quā
Nicias dux uituperantē. Ex Philostrato. Nicias Atheniensis, genere clarus, oppositus Leonis potentia.
 Tris enim uiros dicit Aristoteles eodem tēpore Athenis aequē potentes fuisse, Niciam Ni
 cerati, Thucydidem Milesium, & Theramenem Agnonis. Thucydides his natu aliquan
 tulum maior, multa cum Pericle præclara pro repub. gessit. Post mortem Periclis ad Niciam
 primæ partes delatæ sunt. Missus igitur Imperator unā cum Demosthene altero duce cōtra
 Syracusanos, qui Gilippum Lacedæmoniorum ducem auxilio aduersuerant, infeliciter pu
 gnantes, ambo in bello capti sunt à Syracusanis, in carceremq; coniecti, sibi met manus attu
 lere. Ex Plutarcho: ut autem Trogus scribit, Demosthenes ne ueniret in manus inimicorū, se
 ipsum necauit. Nicias capi passus est. Is Marco Crasso in Parallelis ex nostris opponitur, q
 & diuitijs aequē abundauerit, & eundem ferē exitum, hic apud Siculos, ille apud Parthos ha
Nicias pictor buerit. Nicias alius Atheniensis pictor, diligentissime canes & mulieres expressit, lumen &
 umbras custodit, atque ut eminerent è tabulis picturæ, maxime curauit. Opera eius multa
 Romam translata à diuersis fuere. Hic est Nicias de quo Praxiteles dicebat, interrogatus,
 quæ maxime opera sua probaret, in marmoribus, respondit, quibus Nicias manum admo
 uisset, tantum circumlitioni eius adtribuit. Fuit autem Olymp. c. xii. Ex Plinio. Aelianus
 autem de ua. histo. dicit hunc tantæ fuisse erga artem attentionis, ut saepe cibi obliuisceretur.
Nicias medi. Nicias Pyrrhi medicus, qui olim ad Fabritium ueniens, promisit ei Pyrrhum ueneno neca
Nicias gram. turum. At ille auersatus facinus, Pyrrho rescripsit ut à Nicia caueret. Curtius. Nicias gram
 maticus nobilis Romæ, familiaris Pompeio, ac Ciceroni, qui eius in epistola ad Atticū me
Nicophanes minit. Item in alia epistola ad Dolobellam. Tranquillus. Nicophanes pictor elegans & con
 cinnus, ita ut uenusta opera fingeret, cui pauci comparentur. Cothurnus ei & grauitas ar
Nicodorus tis. Plinius. Nicodorus Mantinaeus pugil nobilis simul & philosophus, quantum gloriæ in
 certaminibus patriæ adtulit, tantum ætate iam prouecta certare desinens, legibus & institu
Nicochares tis consuluit. Aelianus. Nicochares Atheniensis comicus, Philonidis comici filius, coæuus
Nicostratus Aristophanis: inter ipsius fabulas sunt ἀμυμώνη, πέλοψ, γαλάττα: ut testatur Suidas. Nico
orator. stratus Macedo orator inter x. secundos M. Antonij tempore, & Dionis Chrysoptomi,
Nicostratus & Aristidis oratoris aequalis: scripsit nonnulla, ut author Suidas. Fuit item alter Nicostra
poeta. tus poeta comicus, cuius meminit Athenæus in Dipnosophistis. Nicostratus & Laodo
Nicostratus cus Citharædi, quum inter se concertarent, dixit Nicostratus Laodocum esse in magna ar
Laodoc. te paruum: se autem in parua magnum, satiusq; non domum diuitijs, sed artem studio &
Nicostratus diligentia augere. Aelianus de uaria historia. Alius martyr Præfectus scriniij Diocletiani,
martyr. unā cum Zoe uxore: quæ crinibus suspensa, & fumo subter suffocante periit: antea septem
Zoe martyr. annis muta ex morbo fuerat, curata demum à diuo Sebastiano martyre, & ad fidem simul
Nicolaus Da cum uiro deducta. Nicolaus Damascenus philosophus Platonicus, familiaris Augusti Cæ
mascenus. saris, ac Herodis regis Iudæorum. Scripsit historiam uniuersalem libris septuaginta, & ui
 tam Augusti separatim, apud quem tanti fuit, ut placentas, aut si quid suauius, quæ ab alijs
 ei ministrarentur, Nicolaos uocaret, & hodie adhuc perseueret. Is nullius bonæ artis igna
 rus fuit. Solebatque dicere doctrinam omnem similem esse peregrinationi. Sicut enim con
 ringit longe peregrinantibus, alibi parum, alibi diu consistere: ubi uero domum attigeris, ibi
 demum conuiescere, Sic in disciplinis alibi breuiter immorari debemus, & pauca tantum
 sat fuerit discere: alibi plura. Ad philosophiam uero tãquam ad certam domum ac quietem
Nicolaus hæ properare. Suidas. Nicolaus author sectæ Nicolaitarum, quæ coitus nulla lege tenebatur,
resiarcha. breuiq; tempore durauit. Huius in Apocal. Ioannes meminit. Hunc unum ex illis dicebant,
 qui

qui cum Stephano ab apostolis constituti sunt diaconi. Sed Clemens Alexandrinus in tertio Stromatum libro, cum his uerbis excusat. Pulchram hic Nicolaus uxorem habuit, & post dominicam ascensionem quam ab apostolis zelotypia redargueretur, eam in medium productam, cupientibus sponte obtulit. Ex illo igitur putauere homines promiscuo utentes coitu Nicolaitas uocari oportere. Mihi autem compertum est nullam Nicolaum, praeter uxorem, cognouisse mulierem. Cuius filius per sancte uixit. Quod autem in medium coniugem produxerit, non libidini praebendae, sed uitandae potius, purgandaeque famae gratia fecisse, qua publice accusabatur. Eusebius histo. libro quarto. Duo item sancti, Patararum praesul & Tolentinas. Nicomachos sex tradit Suidas: primum ex Alexandria Troadis, est enim ut ait Thimosthenes, locus in Ida: ubi Paris qui & Alexander dictus, iudicium inter deas tulit, Poetam & hunc tragicum, qui scripsit tragoedias undecim. Secundum Atheniensem item tragicum, qui uicit Euripidem & Theogenem: ex eius Dramis est *οιδιῶτες*. Nicomachum item Stageriten medicum Machaonis filium, Aesculapii nepotem, qui scripsit de medicina libros sex, & philosophiae unum. Reliquos duos patrem & filium Aristotelis ponit, ambos medicos: quorum filius scripsit commentarios in physicam patris: & VIII, Ethicorum libros ad Eudemum, qui adhuc extant apud Graecos, teste etiam Cicerone. Sextum quoque Nicomachum addit Plinius pictorem, Aristodemi filium & discipulum, qui pinxit raptum Proserpinae. Quae tabula fuit in Capitolio in delubro Mineruae, supra aediculam Iuuentutis. Scyllamque quae erat in templo pacis. Nec fuit alter in ea arte uelocior. Habuit discipulos Aristidem fratrem, & Aristoclem filium, ac Philoxenum Eretrium, Publius Nigidius cognominatus Figulus, eo quod responsurus interroganti: Cur gemini dispari conditione nascerentur: commentum rotae meditatus est, quae reuoluta breui momento, maxima percurrit spacia. Cuius meminit Augustinus, in primo de Ci. Fuit enim & astrologiae & medicinae peritus. Ex quo Lucanus. At Figulus cui cura deos secretaeque mundi Nosse fuit. Refert Gellius duos omnigenum disciplinarum & artium culmine eodem tempore claruisse Marcum Varronem, & Publium Nigidium: cuius tamen commentationes in uulgo ob obscuritatem subtilitatemque non exiuerunt. Decessit in exilio, uti testatur Eusebius. Nymphis Heracleotes ex Heraclea Ponti Zenagorae discipulus, scripsit historiam Alexandri, & eius successorum libris uiginti quatuor. De Heraclea XIII. usque ad euerisionem tyrannorum. Suidas, Gneus Norbanus consularis proscriptus in urbe Rhodo cum comprehenderetur, seipse interemit. Liuius octuagesimonono. Hic enim Cos. cum Gneo Carbone, Sullae cum exercitu in Italiam traicientis legatos de pace uiolauerat, praelioque uictus fuerat. Idem octuagesimo quinto. Nonnus Panopolita euangelium Ioannis Graecis hexametris conscripsit, ut author Suidas. Nouellius Tricongius Mediolanensis ad Proconsulatum usque ex Praetura promotus ob tris uini congios uno impetu epotos, spectante miraculi causa Tyberio principe, unde illi cognomen inditum. Satisque constat eum non labasse sermone, nec leuatam uomitione matutinas obisse uigilias, non respirasse in bibendo, non expuisse. Bibendi enim consuetudo auget cupiditatem. Scitumque illud: quanto plus biberint, tanto magis sitire Parthos. Plinius. Numius Orator scripsit Thucydidis & Demosthenis chriarum collationes: Ad Hadrianum principem consolatoriam de Antinoo. Suidas. Niger Perseus scennius amicissimus Commodi principis ab eoque consul factus, modicis parentibus, uita parcus, libidinis effrenatae, ordines diu duxit. Ad exercitus Syriacos regendos a Commodum missus, postquam comperit occisum Commodum, Iulianumque appellatum: eundem quoque iussu Seueri & senatus occisum, Albinum etiam in Gallia nomen Imperatoris sumpsisse, ab exercitibus Syriacis appellatus & ipse Imperator. Demum a ducibus Seueri principis per Aemilianum superatus est, atque apud Cyzicum circa paludem fugiens sauciatus captusque, & ad Seuerum adductus, trucidatusque illico est. Caput eius pilo suffixum Romam missum. Filij insuper cum tota familia necati, publicatum patrimonium, quod acerbius egit exasperatus noua rebellione Clodij Albini. Hic igitur seuerus in regenda disciplina militum habebatur, Mariumque imitans & Annibalem iussit uinum neminem in expeditione bibere, sed acetum. Piftores sequi exercitum prohibuit, buccellata iubens milites contentos esse. Tumultuantibus quondam his, qui a Saracenis uicti fuerant, & dicentibus uinum non accepimus, pugnare non ualemus, Erubescite, inquit, cum illi qui uincunt, aquam bibant. Ex Spartiano.

Nicomachi
sex: duo poet
ta, medici iij.
unus pictor.

P. Nigidius

Nymphis

Gn. Nor
banus

Nonnus
poeta

Nouellius
Tricongius

Numius

Niger Per
scennius

Octauij pater
& auus Aug.

Qu. Octavius
Cos.

Qu. Octavius
Auitus

Odenatus

Oenopides

Ogyges

Olympius

poeta

Olympius

Olympius

praesul

Olympius

Exarchus

Homeri duo

C T A V I A gens à Velitris originem accepit, quam adsentationis gratia propter Augustum excellere dixerunt. Ipse autem Augustus nihil amplius quam equestri familia ortum se scribit, uetere ac locuplete, & in qua primus Senator pater suus fuerit. M. Antonius libertinum ei proauum exprobrat restionem è pago Turino, & auum argentarium. Cic. in epistola cum nepotem argentarij, & filium adtipulatoris uocat: ut cunq; cõstat Augusti patrem honestissimum uirum fuisse, magna que laude Macedoniam prouinciam administraffe, ex ipsius etiam testimonio Ciceronis, quo ad Q. Fratrem scribens hortatur: ut in promerendis socijs uicinũ suum Octauium imitetur. Tranquillus. Q. Octavius à L. Cinna eius collega cum ille dominaretur, interfectus. Pedianus. Qu. Octavius Auitus, & Poetelius Faustinus, furta Virgilij adnotarunt, ponentes unde quæq; carmina surriperetur, ut ait Seruius. Fecit & hoc idem Macrobius. Odenatus Syrus Plutarchi discipulus. Oenopides Chius Astrologus dedicauit in Olympiæ aream libellum, in quo magnum annum prædicabat. Aelianus. Ogyges rex primus Thebarum antiquissimus: ex quo prouerbiũ, ὠγυγία κακὰ, Ogygia mala, id est uetera. Suidas. **OLYMPIVS** Mysius Tibicen & poeta melicus & elegiarum, Marisæ Satyri discipulus, qui Citharæ legem dedit, modos que pulsandi reperit & docuit. Floruit ante bellum Troianum, à quo & mons in Mysia nomen accepit. Fuit item alius iunior è Phrygia tibicen tempore Midæ regis. Suidas. Olympius Nemesianus, qui ut ait Vopiscus in uita Cæsarum, scripsit Halieutica, Cynegetica, Nautica. Olympius item praesul nationeque Hispanus inter Christianos commemoratur scriptores à Gennadio: adidit librum aduersus eos qui natura, non arbitrio culpam referunt. Olympius etiam Exarchorum Italiae unus. **HOMEROS** duos fuisse comperimus. De iuniore prius dicam. Hic poeta Tragicus fuit patria Byzantius, patre Andromacho: scripsit Tragoedias **L VII**. unus apud Ptolemæum è septem qui Pleiades nominantur. Hunc putauerim illum fuisse æqualem Hesiodi poeta, licet nonnulli primum adfirmant. Hæc Zezius qui in Lycophronem commentarios adidit. Homerum uero Troiani belli scriptorem Galato pictor mingentem fecit, iuxta q; alios poetas urinam eius legentes. Ptolemæus Philopator ei templum etiam dedicauit, iuxta que eius statuam ciuitates, quæ ciuem eum suum usurpabant: author Aelianus de uaria historia. Hic quemadmodum ex Oceano fluminum uis fontium que cursus capit, sic omnibus eloquentiæ partibus ortum & exordium dedit: quem nemo in magnis sublimitate, nemo in paruis proprietate superauit. Idem lenis & pressus. Iucundus & grauis, cum copia, tum tenuitate mirabilis: nec poetica solum, sed oratoria facultate eminentissimus. Quintilianus. Nunc pauca de eius initijs ex Herodoto qui pluribus eius uitam conscripsit. Natus est post bellum Troianum annis **CLXVIII**. ex adulterio matris Criteidis uirginis Cumeæ quæ nupta fuerat cuidam Cleonacti. Hæc cum ob pudorem Smyrnam coloniam tunc à Cumeis duce Theseo deductam mitteretur, apud fluuium Melen urbi uicinum, inuitanti tempore Homerum peperit non cæcum, sed uidentem, uocatusq; ab initio ex fluuio Melesigenes. Puer deinde cum optima appareret indole, à Phannio grammatico doctissimo, qui tunc Smyræ cœlebs agebat, unâ cum matre educatus est, literis que eruditus. Mercator deinde quidam. Mentis nomine, iuuenem ob literas & uirtutem diligens, cupidum alioquin uisendi regiones per loca diuersa orbis transuexit. Cum è Tyrrenia rediret, eum apud Ithacam oculorum morbo adfectum hospiti & familiari suo curandum reliquit. Qui postea conualescens Colophonem profectus, ibidem rursus in eundem incidens morbum, cæcus efficitur. Quapropter redire Smyrnam statuit, atq; ibi se totum poeticæ tradere. Sed & ibi cum uictus difficultate laboraret, Cumas uenit adcersitus, ubi appellatus fuit Homerus. Nam Cumei cæcos homeros uocant. Inde postremo in Chium se recepit, ubi ludum aperuit: simul & quietem naetus Iliada condidit, omnesq; à quibus beneficium accepisset in suo poemate commemorauit. Nam multas calamitates in orbitate & paupertate uiues passus est. Apud Cumas à pastore Glaucos exceptus. Apud Phocidem à Thestoride grâmatico, apud quæ Iliada minorem dicitur cõposuisse. Cuius principium dicitur huiuscemodi fuisse. Dardaniâ & Troianam cano cuius Pergama circum, Marticola innumeros Graij subiere labores. Quum deinde è Chio Cumas, & è Cumis Athenas adnauigaret, fessusq; in littore quieuisset, egredientes ex oppidis cõplures uti deum uisitatum adcurrerunt. Ad quem etiâ cum eadē de causa piscatores quidam diuertissent, tale ei anigma proposuerunt. ἄσ' ἔλομεν λιπόμεθα, ἃ δ' οὐχ' ἔλομεν φρόμεθα. Hoc est:

Hoc est: quæ cepimus, reliquimus: quæ non cepimus, adtulimus. Quod de pediculis intelligebant, quos in littore maris sese purgâtes reliquerât. Homerus igitur non intellecta re paucis post diebus in eodem loco extinctus est. Non equidẽ ex animi dolore, uti quidã putant, sed ex labore uia ualetudine contracta. Sepultus ibidem cum hoc epigrammate. *ενθάδε τῷ κεφαλῷ ἔκειτο γαῖα καλὴ ἦεν ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτρα θεομνησίου.* Hoc est. Conditur hoc tumulo uates diuinus Homerus, Heroum cecinit qui bene gesta ducum. Onescritus philosophus & historicus Aegineta: ut autẽ Demetrio Magnesi placet, Astypalæus fuit è Digenis schola. Similitudinem quandam cum Xenophonte habere uidetur. Vt enim ille cum Cyro, hic cum Alexãdro Macedone militauit: ille Cyri pædiam, hic Alexandri incunabula & originẽ scripsit, Similiter & uterq; principis sui persequitur laudes. Stilus insuper utriusq; simillimus: author Diogenes. Onesimus Cyprius seu Spartiata tempore Cõstantini magni scripsit in Rhetorica de statuum differentia, præexercitationes, declamationes & alia. Suidas. Scripsit etiã Probi principis uitã, ut author Vopiscus, cuius ipse epitomen fecit. Onofrius in desertis Aegypti annis LX. fuit, inuẽtus capillis coopertus à S. Paulino abbate ac sepultus. Onofandrus philosophus Platonicus scripsit de re militari. Commentarios in Platonis libros de repub. Suidas. GN. OPPIVS Tribunus plebis bello punico II. de distringendis cultibus matronarũ legem tulit, quæ postea confecto bello abrogata est magna contentione, cum Cato senex maxime obstaret Valerio Consuli. Oratio utriusq; legitur in Liuiio de bel. Ma. lib. III. C. Oppius amicissimus Iulij Caesaris qui eius cõmentarios continuauit, bellũ Hispaniense scribẽdo. C. Oppius Verus. L. Turpilius Priscus. F. Triumuir iuridicendo. I. D. Aquam cœlestem dilabentem montibus collectam interciso aggere per formã cura sua factam in piscinis repurgatis longo tẽpore cessantibus PR. perduxerunt. Bene L. Merentibus TE. Hac inscriptio legitur hodie apud castrum Coræ in Latio. Oppia & Floronia Vestales stupri compertæ: altera sub terram defossa est ad portam Collinam, altera sub bimetipsi mortem consciuit. Liuius XXII. L. Opimius Cos. Transalpinos Ligures qui Massiliensẽ oppidum Antipolim & Niceam uastabant, subegit. Liuius XLVII. L. Opimio Cos. C. & Ti. Gracchis seditionem agitantibus ea cœli temperies fulsit quam cocturam uocant solis opere natali urbis DCXXXIII. omnium generum bonitas fuit. Durantẽq; adhuc uina CC. annis iam in speciem mellis redacta. Plin. De eodem uero Pedianus sic ait. L. Opimius in Prætura Fregellas cepit, quo pacto uisus est cæteros quoque nominis Latini socios male animatos repressisse. Idem in consulatu Fuluium Flaccum consularem, C. Gracchum Tribunitium oppressit: ob quam inuidiam postea iudicio circumuentus est, & in exilium actus. Pedianus super orationem in Pisonem. Aur. Opilius Epicuri cuiusdam libertus philosophiam primum, deinde Rhetoricã, nouissime grãmaticam docuit, dimissa autẽ schola Rutilium Lupum damnatũ in exilium secutus Smyrnæ substitit, ubi docuit, uariãq; conditionis uolumina composuit: ex Tranquillo. Opiter, cognomentum Romanum: dicitur is qui mortuo patre, & uiuo auo natus est. Oppianus poeta ex Anazarbo Ciliciæ ciuitate fuit. Pater cum domi diuitijs ac nobilitate polleret, philosophiã studijs se dedit. Filium item liberalibus disciplinis, præsertim quæ cyclicæ dicuntur, erudiit, grammatica uidelicet, rhetorica, & poesi: fortẽq; cum ea tempestate Seuero principi uenienti Anazarbum, obuiam quemadmodum reliqui ciues procedere negligeret, ab eodem id ægre ferẽte in exilium in Melitam insulam Adriatici maris actus est: ubi tunc Oppianus patrem secutus poema de piscibus haud ignobile composuit: quod mox Seuero mortuo Romam profectus, eius filio Antoni no dicauit: pro quo meruit & parentis in patriam reditum impetrare, & ab eodem totidem aureis nummis, quot erant uersus, donari. Paulò deinde post cum patre redijt in patriam, ubi ingruente pestilentia extinctus est, anno ætatis XXX. Frequentiaq; ciuium elatus, statua insuper sumptuosa ab eis honoratus est cum huiuscemodi elogio. Oppianus sum sua uiloquens uates Quem crudelis atq; inhumani inuidia fati ante diem eripuit. Quod si longius in luce moras dedisset, nullus mihi par gloria mortalium in terris foret. Hac ex authore Græco in libri eius uetusti principio cõuertimus. Optatus Afer præsul Maleuitanus sub Valentiniãno & Valẽte principibus, scripsit aduersus Donatianos. Horatiorum antiquissimus Cocles, id cognomentũ adsecutus, quod in prælio oculum amiserit. Ex quo Plautinus caecillus in seruũ, qui altero captus erat oculo, eum nobilẽ ac de Coclitum familia appellãdo. Igitur dum Porsena rex Hetruscorũ, Tarquinius in urbẽ restituere tẽtans, laniculũ cepisset,

Horatius

Onescritus

Onesimus

Onofandrus

Gn. Oppius

Trib. pl.

C. Oppius

Inscriptio

Oppia &

Floronia

L. Opimius

Consul

L. Opimio

Coctura

Aur. Opilius

Opiter

Oppianus

poeta

Optatus

Horatius

Cocles

Horatius pro ponte Sublicio stetit, aciem hostiū sustentauit, donec pons à tergo interrumperetur: cum quo in Tyberim decidit, & armatus ad suos tranauit: pro quo facinore ei tantū agri publice datū, quantū uno die circumarari possit. Statua quoq; ei in Vulcanali posita. *Cæcilius, Horatius Puluillus* subrogatus in locum Sp. Lucretij defuncti in cōsulatu. Huic sorte euenit, ut ædem Iouis Capitolini dedicaret. *Li. libro 11. Horatij & Curatij* trigemini fratres: ij Albani, illi Ro. uigente contra Albanos bello cōuenere, utri uincerent, altera pars cederet. Igitur cōcurrentes statim duo Romanorū cecidere, tres Albanorum uulnerati. Vnus Horatius quamuis integer, quia tribus impar erat, fugam simulauit, & singulos per interualla, ut uulnerū erat dolor interfecit. Et cum spolijs onustus rediret, sorore obuiam habuit, quæ uiso sponsi paludamento, qui unus è Curatijs fuerat, flere cœpit, frater eam occidit. Quare apud Duumuiros cōdemnatus ad populum prouocauit, ubi patris lachrymis condonatus, ab eo expiādi gratia sub tigillum missus, quod nunc quoq; uix suppositum Sororium appellatur. *M. Hor. Cos.* Cæcilius. Liuius item Horatia pila dicit appellata fuisse. M. Horatius primus Cos. post abrogatos Decemuiros. Qui cum Sabinis uictis triūphus ei negaretur, curante Tri. pl. primus sine authoritate senatus triumphauit. *Liuius lib. 111. Horatius Barbatus* ab eodem autore cōmemoratur. *Q. Horatius Flaccus* poeta, cuius uitam & mores partim ex eius scriptis, partim ex antiquis codicibus & enarratoribus licet deprehendere. Venusinum fuisse ferunt, patre præcone libertini generis, natumq; v. i. Idus Decemb. Qui adolescēs admodum Romā profectus & literis eruditus, in amicitiam Bruti uenit: inde Athenis studium absoluit. Mox à Bruto aduersus, contra partes Augusti ordines in eius exercitu duxit: quo extincto per Mæcenatis amicitiam Augusto recōciliatus est: ex quo ipsi Mæcenati postea sua poemata dedicauit, quæ inopiæ causā fatetur tentasse. Paupertas impulit audax, ut uersus facerē. Moribus haud satis probatū dicunt & Epicureis addictum, ac speculis per cubiculum dispositis uoluptati se tradentē. Victu alioquin parcissimū ac procul ambitione. Nam & ipse se fatetur in foro percontari, quanti cicer & olus. Iracundumq; se natura: tum Virgilio Varroq; familiarē esse dicit. Excessit LXXVII. ætatis anno, hærede Augusto relicto: scripsit carminū libros 1111. Epodon & carmen seculare. De arte poetica librum unum. Sermonum 11. epistolarum totidē. Enarratores eius antiqui Porphyrio, Modestus, Acron, Helenus. *Orbilius grammaticus* Beneuentanus, grammaticus tempore Ciceronis profitebatur: uir acer in discipulos, ac Plagiosus propterea ab Horatio appellatus: uixit prope ad centesimum annum, amissa iam pridem memoria, relicto ex sese Orbilio & ipso grammatico: ex Tranquillo. *ORIBASIVS* Sardinianus familiaris Iuliani principis fuit, à quo etiam Quæstor Constantinopolitanus factus est. Scripsit Medicinæ lib. lxxij. ad Iulianum, eorumq; epitomen in libris ix. ad Eustathium filium: de regno, & de adfectibus: hæc Suidas. Eunapius uero Græcus author in libro Sophistarum eius uitam pluribus persequitur. *Oribasius*, inquit, Pergamenus genere: in eloquentia pariter & medicina profecit, Iulianoq; propterea ut medicus fuit aduersus. Inuidia deinde succedentium principum bonis priuatus ac in exilium ad barbaros missus, animum semper philosophi in omni calamitate retinuit. Tanta apud eas nationes gratia & opinione ob doctrinam ac medicinæ experimēta perseuerauit, ut pro deo penè coleretur. Placatis deum principibus rediit, bona que amissa recuperauit. *ORIGENES* Adamantius, decimo Seueri principis anno, uigente in Christianos insectatione à Leonida patre eodem & martyre cum sex fratribus & matre uidua relictus est, annos natus XVII. pauper admodum, cum bona ob fidem confiscata fuissent. In eaq; ferè atate adeo iam liberalibus artibus sacrisq; literis profecerat, ut Alexandrinæ ecclesiæ cathedræ præficeretur. Mox presbyter factus à magnis uiris sæpe aduersus & optatus. Firmianus præsul Cæsariensis cum omni Capadocia diu retinuit: deinde à Mammea Alexandri matre uocatus Romam uenit. Inde paucis post diebus Alexandriam reuertit. Dogmata disciplinasque philosophorum omnium probe tenebat, linguam quoque Hebræam didicit: editiones omnis præterquam LXX. interpretum unā coegit. Aquilæ uidelicet Pontici, profelyti, Theodotionis, Ebionis & Symmachi, præterea quintam & sextam & septimam editionem repperit: quas Hieronymus ex eius bibliotheca habuisse fatetur. Ardore in fidem præcipuo, abstinentia singulari, uirilibus sibi amputatis ne ea molestia teneretur: uixit usq; ad Gallū principē, id est usq; ad LXXIX. ætatis annum: decessit Tyri ubi & sepultus. Hæc ex Hieronymo, Eusebioq; lib. VI. *Orpheus Crotoniata* inter heroas dicitur. Orpheus alter Crotoniata uersificator, quem Aesclepiades in libro de epigramatis

epigrammatis dixit uixisse apud Pythistratum tyrannum. Scripsit Argonautica quæ adhuc
 extant: præterea Decaeterias & alia quædam, ut ait Suidas, Hortensius & Hortesius, sicut
 Megalensia & Megalesia, utroque modo huiusmodi nomina dicuntur. Ex Orthographia Ve
 lii Longi. Tum etiam exemplo marmorum antiquorum. In templo enim S. Mariæ Nouæ sic
 hodie legitur. Qu. Hortensio Q. F. Colle Faustino, aduocato Filci, Præf. Fab. Patrono Muni
 cipi Collegium Fabrum Tyburtium ob merita L. D. S. C. Romæ item prope Capitolium sic.
 T. Hortesio Mucroni Nat. uix. An. xxxv. Aelius Verinus Arm. Cust. Eq. Sing. Aug. Fratri.
 Hanc familiam primam illustrasse cõperimus Q. Hortensium dictatorem, qui plebem Job æs
 alienum longas seditiones agitantem & in Ianiculum secedentem deduxit, & ipse in eo ma
 gistratu decessit: author Li. lib. v. Qu. Hortensius orator post eum maximū decus addidit
 familia. Hic cum admodum adolescens in foro dicere exorsus esset, ad maiores causas adhi
 beri coëptus est antequam incideret in Cottæ & Sulpitij ætatem. Qui annis x. maior excel
 lente tunc Crasso & Antonio: deinde Philippo, post Iulio, cum his dicendi gloria compara
 batur. Ardebat enim cupiditate, sic ut nullius unquam flagrantius studium uiderim. Nullum
 enim patiebatur esse diem quin in foro diceret, aut meditaretur extra forum, Sapissime autē
 eodem die utroque faciebat. Attulerat minime uulgare genus dicendi: uox canora, & suavis
 motus, & gestus etiam plus artis habebat, quàm esset Oratori satis. Hoc igitur florēte Cras
 sus est mortuus, Cotta pulsus, iudicia intermissa bello. Hortensius igitur post consulatum
 alios fortasse despiciens æquales, summum illud studium remisit quò à puero fuerat incen
 sus: atq; in omnium rerum abundantia uoluit beatius, ut ipse putabat, remissius certe uiue
 re. Itaque ut in cæteris eloquentiæ partibus, tum maxime in celeritate & continuatione uer
 borum adhærescens, sui dissimilis fieri uidebatur quotidie. Hæc Cicero interpellatim in ora
 tore. Varro autem in III. de re rustica dicit Hortensium primum Augurali cœna pauor
 nem adposuisse. Sed & Macrobius de eodem sic. Hortensius platanos suas uino irrigare so
 lebat, adeo ut in quadam actione quam habuit cum Cicerone susceptā, precario à Tullio
 postulasset, ut locum dicendi permutaret secum. Abire enim in uillam se ait, uinum platano
 quam in Tusculano posuerat suffundere uelle. Fuit præterea uestitu uictuq; mollis. Nam ut
 bene amictus iret, faciem in speculo quaritabat: ubi se intuens togam corpori sic adpica
 bat, ut rugas non forte, sed industria locatas artifex nodus adstringeret, & sinus ex compo
 sito defluens modum lateris ambiret. Is quondam cum incederet elaboratus ad speciem, col
 lega de iniurijs diem dixit, quod sibi in angustijs obuius offensus fortuito stricturam togæ
 distruxerat: capitale putauit quod in humero suo locum toga mutasset. Hunc & L. Philip
 pum quod lautitie præsertim piscinarum delectarentur, Cicero Piscinarios uocare solebat.
 Hæc Macrobius. In causa Verris defensor fuit contra Ciceronē. Quo orante cum forte Hor
 tensius dixisset: Hoc ænigma non intelligo. Atqui debes, inquit Cicero, cum Sphingem do
 mi habeas. Acceperat enim à Verre Sphingem auream magni precij. Hæc Quintilianus.
 Excessit eo tempore quo Cicero Asiā administrabat, ut apparet in proœmio Bruti: ubi &
 eius mortem deflet non tanquam æmuli, sed gloriosi certaminis socij. Fertur autem clamo
 re diruptus in actione causæ ut indicat Q. Serenus his uersibus: Sic est Hortensius olim
 Absumptus: causis etenim confectus agendis Obticit: cum uox domino uiuente periret,
 Et nondum extincti moreretur lingua palati. Qu. Hortensius eius filius inter proscri
 ptos à triumuiris fuit. Qui cum audiret Ciceronem interemptum, in eius ultionem C. An
 tonium traditum ei à Marco filio peremit. Iugulatus postremo & ipse à Marco Antonio ad
 ipsius C. Antonij tumulum, ut est author Plutarchus. Hortensia eius soror & Oratoris
 filia mira facundia & eloquentia mulier à Quintiliano in primo libro memoratur. Causam
 matronarum ante Triumuiros egit cum essent iudicio grauata. Hortalus Oratoris ne
 pos, teste Tranquillo in Tyberio ius quatuor liberorum ab Augusto obtinuit. Ad hunc
 etiam ut uirum planè eruditum Catullus elegiam scribit. Seuocat à doctis Hortale uirginis
 bas. Hostiliorum item propago ex rege Romano Tullo Hostilio qui in Romulo dicitur.
 Hinc postea Mancinorum cognomina, inter quos maxime memoratus L. Hostilius Man
 nus: qui prætor aduersus Numantinos iactantibus auibus & uoce nescio qua reuocante profe
 ctus, cum Numantiā uenisset exercitum Pompeij acceptū prius coniungere decreuit, & soli
 tudinē petijt. Eo die Numantini forte solenni nuptu filias locabant, & unam speciosam duo
 bus cõpetentibus pater puellæ conditionē tulit, ut illi nuberet, qui hostis dextram attulisset.
 Profecti

Hortensius
& Hortesius.

Aelius Ver
 rinus

Qu. Hor. Dic
 tator

Qu. Hortens
 ius orator

Qu. Hortens
 filius

Hortensia
 filia

Hortalus
 nepos

Tullus Ho
 stilius

L. Host.
 Mancinus

ANTHROPOLOGIA

Profecti iuuenes ob recessum Romanorum in modum fugæ prope uitium agnoscunt: rem ad suos illi referunt. Statim IIII. milibus suorum XX. Romanorum millia occiderunt. Mancinus igitur auctore Ti. Graccho quaestore in leges hostium fœdus percussit. Quo per senatum improbato, Mancinus Numantinis deditus, nec receptus augurio in castra ductus est. Praturam postea adsecutus fuit. Cæcilius. Plinius autem de eodem sic scribit. L. Hostilius Mancinus qui prius Carthaginem irruperat, situm eius expugnationemq; depictas proponendo in foro, adstantibusq; & spectanti populo singula narrando effecit ea comitate, ut proximis comitijs cōsul crearetur. Mancinus alius militans sub cunctatore Fabio neglectis mandatis, à Carthalone Annibalis duce, unà cum socijs interficitur. Othryades Spartiata cum inter Argiuos & Spartiatis conuenisset, ut trecenti utrinq; delecti de agro Tyreate inter se decernerent, & utri superiores extitissent, eorū regio foret, unus hic tantum uictor è Spartiatis superfuit. Cum duo qui ex Argiuis reliqui erāt, fugissent, castris suorum relictis, aiunt Othryadem spoliatis prius hostium corporibus, & ad lura castra relatis armis: deinde in scuto sanguine suo, Vici, cōscripto, cum puderet Spartam reuerti ob socios interfectos sibi mortem consciuisse: auctores Valerius, Plutarchus, Ouidius de Fastis.

RAPHAELIS VOLATERRANI COMMENTARIORVM VRBANORVM LIB. XVIII.

M. Pacuuius

Pacatus

Palamedes

Palamon Vicentinus

Palephatus

ACCVIVS prænominē M. Ennii sorore natus, emicuit tēpore quo Scipio Numantiam deleuit. Scripsit Tragedias, deinde Tarentum se recepit. Decessitq; nonagenarius, ut auctor Eutropius: posuit que huiusmodi sibi epigramma, quod Gellius adnotauit. Adolescens, tamen properas, hoc te saxum rogat, ut se adspicias. Deinde quod scriptum est legas: Hic sunt poetæ Pacuii Marci sita ossa. Hoc uolebam, ne scius ne esses. Vale. Plinius quoq; hunc dicit ad eum Herculis in foro Boario pinxisse. Pacatus Minutius Alexandrinus grammaticus scripsit de lingua Alexandrinorum, uel de Græcismo lib. vii. ex ordine literarum, de proprietate Atticæ ac Doricæ linguæ. Suidas. Palamedes Eleates grāmaticus scripsit Onomatologiam de Tragicis & Comicis dictionibus, & commentarios in Pindarum. Suidas. Palamedes Naupli & Climenes filius. De quo Philostratus in Heroicis hæc scribit. Summo uir ingenio fuit: ordinem literarum reperit additis nouis quibusdam. Quas Vlysses eius inimicus ait non ab eo inuentas, sed à gruibus ex ordine uolatus earum accepisse. Præterea calculorum, & mensurarum, & ponderum, tum etiam aleæ in castris apud Aulidem repertor fuit. Astrologiæ insuper peritus annum mensesq; ad cursum solis apud Græcos adcommodaui. Primus que in castris uisam atque formidatam solis eclipsim dixit naturalem, minimeq; timendam esse, sacrificandumque Soli iussit. Vlyssis primum insaniam simulatio ab eo fuit deprehensa: quæ propter nō destitit, quin eum apud exercitum prodicionis falsò insimulatum, damnari atq; lapidibus obrui operam dederit. Quem postea & fleuere Græci, & magnopere desiderauerunt. In hanc ille sententiam. Suidas uero dicit Palamedem poemata scripsisse ualde probata, & ab Homero ob inuidiam deleta. Quapropter in suis scriptis nullam habet mentionem. Palamon Rēnius Vicentinus grammaticus Romæ sub Tyberio & Claudio principibus profitebatur. Tanta uir arrogantia, ut M. Varronem Porcum appellaret, secum & natas & morituras literas iactaret. Luxuriæ ita indulgit, ut sapius in die lauaretur, nec sufficeret sumptibus: quanquam ex schola quadragena annua caperet: ac non multo minus ex re familiaris, cuius diligentissimus erat. Cum & officinas inde carniū & uestium exerceret: & agros adeo coleret, ut uitem manu eius institutam satis constet ei xxxv. uasa adidisse. Sed maxime flagrabat libidinibus in mulieres usque ad infamiam oris: ex Tranquillo. Palephatus Abydenus historicus temporibus Alexandri Magni: scripsit Cyprica, Attica, Arabica, solutiones, interpretationesque Fabulorum, argumenta in libros Simonidis. Troica quæ in Athenæum plerique referunt. Alter fuit huius nominis Parius uel Priæus temporibus Artaxerxis, scripsit de his quæ uidentur incredibilia. Tertius item Athenis poeta qui scripsit de situ orbis & contentione Mineruæ ac Neptuni ad uersus mille. Veneris quoque & amoris